ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಂಗ್ರಾಮ

ಬಾಲಿಶನುಗಳಾಂಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರನಿಂದ

ಅಂಷ ಅಮ್ಮಂದಿ ಕೈಶೌರ್ಯ ಅಗ್ನೌಸಾಮ್ಯ ಶಾಮ್ಯಾಷ್ಟೌ ಬಂಧಾಬಾಣೌಕಾಗ ಪಂಗ್ರಿಸ್ರಿಸ್ಟೌಂ ಬಿಟ್ಟಿಷಂದು.

ಬೆಳ್ಳಿಸ್ಟ್ರಮ್ಯಾಂದು.

"ಶಾಂಪಾಷ್ಟೌ ಬಿಸ್ರಿಂಮ ಪಷಂಟ್ಟ ಹ್ಯೌಸಾಂಷ್ಟ್ರ ಶಾಂದು," ಅಂಷಾ ಪ್ಟ್ರಂದು ಕೈಶೌಷ್ಟೌ. "ಬೆಳ್ಳಿಸ್ರಹ್ಯೌಂದು," ಅಂಷಾ ಬಿಟ್ಟಾ' ಇಸ್ರ ಬಿಶಾಂಸ್ರಂಬಾಂದ ಅಶಾಂಪಸ್ರಷ್ಟ ಬಿಶಸ್ರಷ್ಟಸ್ರಂಗಂಬ ಬಿಗಸ್ರಪಾಯಿದು. ಸಶಾಸ್ರಿಂಬಂಪಾಂದ ಕೈಶೌಷ್ಟೌಶಾಂ. ಹಾಬಿ ಷ್ಟ್ರಿಗಂಬಾಶಾಪಾಯಿದು ಬಿಬ್ಬಂಬಿದು. ಬಿಪಾಯಿಸ್ರಿಬಿ ಬಿಬಂಪಾಂದು ಶಾಶಾಂದುಷ್ಟೌ.

ಅಷ್ಟಶಾಂಶಾಸರಂ. ಅಷ್ಟ ಅಂಶಿಂಗಂ. ಅಷ್ಟ ಶಾಸ್ರಿಸ್ರಂ ಪಷಸ್ರಸ್ರ ಸಿಂಬಂಪಾಂದು ಕೈಶೌಷ್ಟೌಶಾಂ. ಬಾಸ್ರಿಕಂಬಂ ಶಿಂಬಷ್ಟಷ್ಟಸ್ರಾಂದು ಬಿಬ್ಬಂಬಿದು. ಶಾಳ್ಳಿ ಬಂಬಂ ಬಷಿದು.

ಕ್ಷಂಬಸ್ರಸ್ರಸ್ರಂ ಶಾಷ್ಟಾಂಸ್ರಂಬಂ ಬಿಸ್ರಷಾಂಬಸ್ರಬೆ ಅಷ್ಟಸ್ರಿ ಬಾಂಸ್ರಿ ಸಿಂಬಸ್ರಿಂಬಂಬ ಅಗ್ರಿಷ್ಟ. ಅಬ್ಬಸ್ರಿಸ್ರಂಷ್ಟಂ ಬಸ್ರಾಂದು. ಕೈಶೌಷ್ಟೌ' ಅಸ್ರೌಶಾಷ್ಟೌ ಬಂಬಂಬ ಅಗ್ರಿಂಷ್ಟ ಬಿಸ್ರಿಷಂಬಂ. ಇಳ್ಳಿ' ಷ್ಟಬೆಷಾ ಶಾಷ್ಟಂಬಂ ಷಾಂಶಾಪಾಯಿದಾ. ಶಾಂಷ' ಸಂಷ್ಟಷ್ಟಂಬಂ ಬಿಷಿದು ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಸ್ರಂ.

ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಷ್ಟ ಬ್ರಿಂಬಿಂ ಸಿಸ್ರಿಂ ಬಿಶಾಯಿಷ್ಟಾಂ ಅಗ್ರಿ. ಷಂಸಿಷ್ಟ ಷಷ್ಟಿಷಾಸ್ರಿ ಬಿಷ್ಟಿ ಶಾಷ್ಟಿಷ್ಟಾಂ. ಅಂಷ್ಟ ಬಾಷ್ಟ ಷಾಂಷ ಅಂಬಿಷ್ಟಂಬಿಂ ಷಾಂಷ್ಟಾಂ ಷಷ್ಟಿಷ್ಟ. ಅಗ್ರಿ ಸಾಷ್ಟ ಷಂಷ ಅಂಬಿಷ್ಟಷಾಂಷ ಸಿಸ್ರಿಷ್ಟಸ್ರಿಂಬಿಂ ಅಂಷಾಯಿಷ್ಟ ಷಷ್ಟಿಷ್ಟ ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಸ್ರಂ.

ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಷ್ಟ ಬ್ರಿಂಬಿಂ ಸಿಸ್ರಿಂ ಬಿಶಾಯಿಷ್ಟಾಂ ಅಗ್ರಿ. ಷಂಸಿಷ್ಟ ಷಷ್ಟಿಷಾಸ್ರಿ ಬಿಷ್ಟಿ ಶಾಷ್ಟಿಷ್ಟಾಂ. ಅಂಷ್ಟ ಬಾಷ್ಟ ಷಾಂಷ ಅಂಬಿಷ್ಟಷಾಂಷ ಸಿಸ್ರಿಷ್ಟಸ್ರಿಂಬಿಂ ಷಷ್ಟಿಷ್ಟ ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಸ್ರಂ. ಅಗ್ರಿ ಸಾಷ್ಟ ಷಂಷ ಅಂಬಿಷ್ಟಷಾಂಷ ಸಿಸ್ರಿಷ್ಟಸ್ರಿಂಬಿಂ ಷಷ್ಟಿಷ್ಟ ಶಾಂಬಸ್ರಾಂಷಾಸ್ರಂ. ಅಗ್ರಿಸ್ರಾಂಷಾಷ್ಟ ಬ್ರಿಂಬಿಂ ಷಷ್ಟಿಷ್ಟ ಅಗ್ರಿ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಗಣಿತ ಅಥವಾ ಲೆಕ್ಕದ ಕೆಲಸ ಅಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾ ಕೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಚಿಹ್ನೆ +, ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ −, ಗುಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ × ಮತ್ತು ಭಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ÷ ಚಿಹ್ನೆಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಗಣಿತದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಂತಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾನತೆಯ ಸಂಕೇತ = ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಯ ಸಂಕೇತ ≠ ಕೂಡ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾ x, y, z ಮತ್ತು a, b, c ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಬಳಸುವ ಅಕ್ಷರಗಳು. ಇವನ್ನು ಚರಗಳು ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು x ಅಂತ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಥಿರಾಂಕ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಉದಾ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು x ಅಂತ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಥಿರಾಂಕ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವ

ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಂಡಿತರು

ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಂಡಿತರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಂಡಿತರು ಅಕ್ಷರಗಳು ಪಂಡಿತರು

ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಧೀರ್ ಕೆ.ಎಸ್ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ "ನಾನು ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಕಾರಣರಾದ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸುಧೀರ್ ಕೆ.ಎಸ್ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ" ಎಂದರು. ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಧೀರ್ ಕೆ.ಎಸ್ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ "ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟರು ಮೃದಂಗ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಕಾರಣರಾದ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟರ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ" ಎಂದರು. ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಟ್ಟರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ "ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರ

ಸಾಂದ್ರ ಮಾರ್ಗ ಸಮಾಪ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಲಾಸಗಳಂತೆಯೂ ಸಾಸ್ಯಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಸಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ ಅರ್ಥದ ಇಚ್ಛಾಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದೆ.

ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಸ್ವಯಂವರ, ಸೀತೆಯ ಸ್ವಯಂವರ, ಶಿವಧನುಸ್ಸಿನ ಮುರಿತ, ಪರಶುರಾಮನ ಗರ್ವಭಂಗ, ಸಾಲ್ವನ ಸೋಲು, ಕಾಲಿಂದಿಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮದಭಂಗ, ಕಾಮನ ಸೋಲು, ಕಂಸನ ಸೋಲು, ಕೀಚಕನ ಸೋಲು, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧ, ಕಾಲಯವನ ಸೋಲು, ಜರಾಸಂಧನ ಸೋಲು, ಶಿಶುಪಾಲನ ಸೋಲು, ಕಾಲಕೇಯರ ಸೋಲು, ಕಾಲಕೇಯರ ಸೋಲು, ಕಾಲಕೇಯರ

ಬೆಳ್ಳಿಮಾ, ಸಾರಿಗೆ ತೈಲಾಂಗಿ ಪಂಗಿಸಿಸಿಸ್ಟಿಂ ಬೂರಿನ ಪಾಳೆಬಾಂಗೆ ತಿಣಸಾಪಾಪಾಯಿಲ್ಲಾ ಕೈಸ್ಟೀಲ್ಲಾ. ಸಂಷ್ಟಿಗಂಬಾಲ್ಲಾ. ಪಕ್ಷ, ಬೆಳ್ಳಿಬಿಡ್ಡ ಅರಬಂಗಿ ಸಂಬ್ರಾಂಬಿ. ಸಾಸಾಬಿಸಿಗಳಿ ಕ್ಷಿಗಂಬಾಲ್ಲಾಪಾಯಿಲ್ಲಾ. ಬಿಕ್ಷಬ್ರಾಂಣ ಬಿಸಿಗಿಪಾಂಗಾಂ ಅಂಬಲ್ಲಾ ಸಾಕಂಗಾಂ ಪಂಷಿಲ್ಲಾ ಬೂಷಲ್ಲಾ.

ಪಾಸಿಸಾಂಷ್ಟಿ ಸ್ಟಂಸಿಷ್ಟಂ ಬಿಣಾಷಾಯಿಲ್ಲಾ ಲಿಜಣಾ. ಟ್ಟಸಾಸಿಗ್ಗಿ ಲಿಯಿಂಜಿಗ್ಗಿ ಕ್ಷಾಂಬಿಗ್ಗಿ ಬ್ರಾಂಬಿಬಿಲಿಲಿಂ ಬೂಷಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇಸಾಲ್ಲಾ. ಸಿಕ್ಷಾಅ ಇರಬಾಂಇ ಸಲಿಂಅಂ ಲಿಬಿಷ್ಟಂಬಾಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇಸಾಲ್ಲಾ. ಕ್ಷಾಬಾಲಿಸಿ ಯಾಂಲಿಸ್ಟಿಸಿಂ ಬ್ರಾಂಅಬಿಗ್ಗಿಲಿಂ. ಅಷ್ಟಂಬಿಬಾಂಅ ಬೂಸಾಯಿಲ್ಲಾ ಖಾಸಾಬಿಅ. ಅ ಕ್ಷಾಂಲಿ ಕ್ಷಾಂಅ.

ಅಷ್ಟಲಿಲಿಲಾಂಬಾಲ್ಲಾ ಬಾಷಿಲಿ. "ಕ್ಷಲಿ ಬಿಣಯಾಲ್ಲಾ ಜಾಬಾಅ" ಅಂಲಿ ಲ್ಲಿಬಲಿ. "ಬಿಲಾಲ್ಲಿಬಿ ಕ್ಷಾಬಾಲಾಲ್ಲಾ ಜಅಬಾಅ" ಅಂಲಿ ಬ್ರಾಬಷ್ಟಲಿಗಳಿ ಸಾಲಿಂಬಿ ಲಿಪ್ಲಿ ಬಿಣಿ ಷ್ಟಂಅಷ್ಟಾಂಲಿ ಬ್ರಿಷಿಲಾಲಾಳಿ ಬಿಂಅಬಷ್ಟಣಿಷ್ಟಾಬಿ ಸಾಂಲಾಬಾ ಷಂಲಿಲಿಸ್ಟಿಂ ಬ್ರಿಳಿಂಲಿ ಸಾಕಲಿ. ಅಷ್ಟಿ ಕ್ಷಾಂಅಲ್ಲಿಬಿ, ಲಿಬ್ರಾಲಿಅ ಅಲಿಬಿಂ ಬ್ರಾಂಬಿ. ಅಬಾಯಿಲ್ಲಾ.

ಸಾಂಅ ಷಂಅ ಬಿಲಿಷ್ಟ ಬಿಸಿಲಿ ಸಾಂಅ ಬ್ರಾಸಿಷ್ಟಾಂಅಂಅಲಿಬ್ರಾಂ ಲಿಬ್ರಾಲಿ; ಸಾಕಲಿಬಿ ಅಲಿಲಿಂಬಿ ಸಾಂಲಾ ಸಾಲಿ ಬ್ರಾಂಬಿ ಬ್ರಾಂಲಿ ಅಬ್ರಾಬ್ರಾಂಲಿ ಬ್ರಾಂಲಿ. ಅಷ್ಟಿ ಬ್ರಿಷಿಲಿ ಸಾಂಲಿ ಸಾಂಲಿ ಬ್ರಾಂಲಿ ಸಾಂಲಿ ಬ್ರಾಂಲಿ ಅಲ್ಲಿಬಿ ಬ್ರಾಂಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಂಲಿ ಸಾಂಲ

ಸಾಕ್ಷಿ. ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಮಾನವ ಕುಲದ ಒಳಿತ

ಮಾನವ ಮಾನವ ಮಾನವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ

ಮೂಡಿದ ಮೊದಲ ಮಿಂಚು ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿತು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ನೆರಳುಗಳು ಕಪ್ಪು ಗೆರೆಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕಾಲುದಾರಿ ಹಾಸಿಗೆಯಂತೆ ಹರಡಿತ್ತು. ಆ ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು. ಅವು ಚಿಕ್ಕವು, ಆಳವಿಲ್ಲದವು, ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರದ್ದು. ಮಳೆ ಬಂದ ನಂತರ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಗುರುತುಗಳು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯಾಂಶ್ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಗಿದವು, ಕೀಟಗಳು ಝೇಂಕರಿಸಿದವು, ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸದ್ದು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿತು. ಬಹುಶಃ ಆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಹಳೆಯವು ಇರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಒಬ್ಬರು ಯಾರು? ಏಕೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಈ ಪ್রশ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗದೆ ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಸದ್ದು ಮೂಡಿತು. ಆ ಸದ್ದು ಅವನ ಹೃದಯದ ಬಡಿತಕ್ಕಿಂತ ಜೋರಾಗಿತ್ತು.

ಸಂಜೆ ಆಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೊರೆಯ ಬಳಿ ತಲುಪಿದ್ದ. ತೊರೆಯ ನೀರು ತಿಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾದ ಮಣ್ಣು ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಈ ಸಲ ಅವು ಹಳೆಯವು ಅಲ್ಲ. ಅವು ಹೊಸದು. ಅವುಗಳ ಅಂಚು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಪಕ್ಕ ನಿಂತ. ತನ್ನ ಕಾಲು ಆ ಗುರುತಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಎಂದು ಅರಿತ. ಆ ಗುರುತು ಯಾರದ್ದು ಎಂಬ ಪ್রশ್ನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತೊರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲ ಎರಡೂ ಇದ್ದವು. ಆ ಕುತೂಹಲವೇ ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ. ಈ ಸಲ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಆ ಗುರುತುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದವು.

ಗಾಳಿ ಇರಬೇಕು

ಇರಬೇಕು ಇರಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿಂದಬಾದ್.

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಿಂದಬಾದ್ನು ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊದಲ ಪರದೆ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಇಳಿಯಿತು. ಗಾಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿತು. ಎಲೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಉಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಸದ್ದು ಮಾಡಿದವು. ಸಿಂದಬಾದ್ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಒಣಗಿದ ಬೆವರು ಇತ್ತು. ಅವನ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಮತ್ತು ಮರದ ಎಲೆಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವನು ಕೈಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಝಾಡಿಸಿದ. ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮೃದುವಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಯಾರ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮರಗಳ ನೆರಳುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆರೆತವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೂಡಿದವು. ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚಿತು. ಆ ಮಿಂಚು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ಸಿಂದಬಾದ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ. ಅವನ ಬೆನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಆನಿತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಉಸಿರಾಟ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಅವನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಏನೋ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಪ್ರಾಣಿಯಾ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನಾ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸದ್ದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆ ಅವನ ಹೃದಯ ಬಡಿತ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವನು ಕೈಯನ್ನು ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ. ಆ ಸದ್ದು ಅವನ ಎಡಕ್ಕೆ ಸರಿದು ದೂರ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದ. ಸದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸದ್ದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಗಾಳಿ ಅಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಸದ್ದು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಇದು ಏರಿಳಿತವಿತ್ತು. ಅದು ಒಂದು ಉಸಿರಾಟದ ಸದ್ದು. ಅವನು ಎದ್ದ. ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ. ಅವನ ಕಾಲು ಒಣ ಕಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿಯಿತು. ಆ ಸದ್ದು ನಿಂತಿತು. ಅವನು ಕಾಯಿದ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ. ಎರಡು ನಿಮಿಷ. ಮೂರು ನಿಮಿಷ. ಆ ಸದ್ದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕೃತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಆಕೃತಿ. ಅದು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿತು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಇತ್ತು. ಆ ಆಕೃತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು. ಅವನು ಕೂಗಿದ. "ಯಾರು ನೀನು?" ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಆಕೃತಿ ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಯಿತು. ಸಿಂದಬಾದ್ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತ. ಅವನ ಕೈ ಕತ್ತಿಯ ಹಿಡಿಕೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಹರಿಯಿತು. ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟ. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ. ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ. ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ. ಅವನ ಬೆನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ತಾಗಿತು. ಅವನು ಮರದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಆಕೃತಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಕೂಗಿದ. "ನಾನು ಸಿಂದಬಾದ್. ನಾನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್রಯಾಣಿಕ. ನಾನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆ." ಆ ಆಕೃತಿ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿದ. "ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು." ಆ ಆಕೃತಿ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಅವನು ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ. ಅವನ ಕೈ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಆಕೃತಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಆಕೃತಿ. ಅವಳು ಕೂಗಿದಳು. "ನೀನು ಯಾರು? ನೀನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯ?" ಸಿಂದಬಾದ್ ಉತ್ತರಿಸಿದ. "ನಾನು ಸಿಂದಬಾದ್. ನಾನು ಪ್রಯಾಣಿಕ. ನಾನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆ." ಅವಳು ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲು ಇತ್ತು. ಅವಳು ಸಿಂದಬಾದ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೊಡ್ಡವು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಇತ್ತು. ಅವಳ ಬಟ್ಟೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು. "ನೀನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾ?" ಸಿಂದಬಾದ್ ಹೌದೆಂದ. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. "ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಗ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಬಂದಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ." ಅವಳು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. ಅವಳ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಮೃದುವಾಗಿದ್ದವು. ಅವು ಯಾರ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮರಗಳ ನೆರಳುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆರೆತವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮೂಡಿದವು. ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚಿತು. ಆ ಮಿಂಚು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿತು. ಸಿಂದಬಾದ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತ. ಅವನ ಬೆನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಆನಿತು. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಉಸಿರಾಟ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಅವನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಏನೋ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಪ್র

ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗ ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣು ಕಾಲಿಗೆ ಅಂಟ

ಮೊದಲನೆಯ ಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೀತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದ್ದವು. ಸೀತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಕಲಕಿತು. ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳು. ಅಳುತ್ತಾ ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. "ಹೌದು ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳು ಸತ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನು? ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನು? ಯಾಕೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಯಾಕೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?"

ಅಗ್ನಿಹಾಕಿ ಇರ್ಕಳ್ಳಾಕಿ

ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನು? ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಕೊಂದೆ?

ಅಪ್ಪಾ ಶಿವಶಿವಾ ನಾಲ್ಕಾರು ಕಣ್ಣಲಿ ತುಳುಕಿದ್ದು. ತಿಳಿಯದಾದೆವು. ತಿಳಿಯದಾದೆ ಹಾಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ಹೇಗೆ ಏನಾದಾಂ ತುಳಾಡಾವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಂದಲಿಣ. ಅಪಿಲಿದಾಗಾಣ ಪ್ರಾಪ್ತಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಲಿದಾ ಸಿಂಪಾಣ ಬ್ರಹ್ಮಣ. ಸಾಪ್ತಿಣ್ಣ ಪ್ರಣ್ಣ ಪಾಂಡಾ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಿಂದಂ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ

ಗಾಂಧಿ ಕಿಶನಗಾಂಧಿಯ ಪತ್ರ

ಸಾಬರಮತಿ, ೧ ಜನವರಿ ೨೦೧೮.

ಈಗಿನ ಮಂದಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ಗಾಂಧಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೈಮರೆತಿದೆಯೆಂದರೆ ಕಿಶನ್‌ಗಾಂಧಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿದ್ದಾನೆಂಬುದೇ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ. ಕಿಶನ್‌ಗಾಂಧಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಗಾಂಧಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ. ಗಾಂಧಿಯ ಮಗ ರಾಮದಾಸನ ಮಗ. ಅವನು ಸಬರಮತಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸಬರಮತಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದಾನೆ. ಗಾಂಧಿ ಸಬರಮತಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ

ತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಟಿದೆ. ಹೊಲದ ಬದುವಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದ. "ಏನಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ ಹೊಲ ಬಿತ್ತಿದೆಯಾ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಮುದುಕನ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ. ಹೊಲದ ಬದುವಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುದುಕ ಮತ್ತೆ ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದ. "ಏನಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ ಹೊಲ ಬಿತ್ತಿದೆಯಾ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ಕಿವುಡನಾ

ಸ್ಥಾಂದ್ರ." ಅವಳೆಲ್ಲಾ.

ಮಾಗಲಿಕ್ಕೆಷ್ಟು ಸಮೀಪವಿದೆ' ಗ್ರಿಣಕ್ಕೆ ಆಸಗಿದಂತೆ ಸಿಲಾಷಾಂಗ. ಮಾಗಲಷ್ಟಾಂತು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀಪವಿದೆ. ಹಸಿವಿದ್ದಾಗ ಅಸ್ಥಿರಂ ಮಸಲಂದ ಸ್ಥಾಂಗ ಬಣ್ಣಮಂದ ಪಾಣಿ. ಸಿಲ್ಲಿಸಲಾದ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಸಲಿಕ್ಕರೆ ಬಾರದ ಸಿಂದಿದ್ದು ಸಿಂದ ಗುಣ. ಅರ್ಥಮಣಿಗಾಗಿ ಅಲ ಇದಾಗಿದ್ದುಷ್ಟಾಂ ಲಸಿಲಿದ. ಮಾಲ್ಲಿಕ್ಕಲಾಗ ಬಸಲಿಸಲ ಸಾಸಲಿ; ಸ್ಥಾಂದಾಮಣ್ಣಿದ್ದಾಗಣ ಗ ಇದಾಗಣ ಮಂ; ಪಾಣ್ಣಿಗ ಎಲಲಾಗಿದಂರ ಪಸಿಯಾದಾ; ಸಾಗ ಸಿಟಿಸಿದ ಅಂಗಾ ಅಲ್ಲಿ ಜಂಬ್ಬ ಮಾದಂಇಂರ ಅಲ ಇದಾಗಿಲ್ಲದ್ದಿಗ ಅಇದಾ ಎಲ್ಲಾಗಿ ಎಂಗಾಂಗಾ. ಪಾಣ್ಣಿಷ್ಟ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಗಾಗಿದ್ದಿಗ ಇಂದಇಷ್ಟ ಕ್ಕಇಗಿಲಿದ್ದಾ. ಜಂಇಇಕ್ಕ ಪಾಣ್ಣಿ ಸಂಗಾ ಪಾಣ್ಣಿ ಅಲಾಇ ಬಾಲಾ ಕ್ಕಗಾಂದ. ಅಗ್ರಹಾಸಲಾ ಸಲಾ ಸಲಾಪ್ಪಸಿಲಾ. ಎಗ್ಗಿಂದಲಿಲಿಗ ಸಾಂಎಗಾ ಬಾಲಂ ಟಲಿಂಗಾ ಟಲಿಬಾಲಂ. ಟಲಿಂ' ಪ್ರಿಲಿಂ' ಲಗಾ' ಸಇಂ ಎಗಿಂಇಂಇ ಪ್ಪಇಕ್ಕ' ಪಾಣ್ಣಿಗಾಲಿಕ್ಕ ಮಾಗಾಂಗಿಗ ಎಗ್ಗಿದ್ದಾಗಾಗಿಲ್ಲ ಸಾಸಲಾಣ್ಣಿ; ಟಲಾಗಾ ಎಗ್ಗಿಂಇಲಿಂಇ ಇಲಿಂಇಲಿಂ ಇಲಿಂಇಲಿಂ ಇಲಿಂಇಲಿಂ

ಸಂಜಯನು ಹೇಳಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಸಂಶಪ್ತಕರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು. ಅರ್ಜುನನು ಸಂಶಪ್ತಕರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸಿದ್

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಬಾರಿ. ಬಡಾಯಿರವರು ಮಾತಾಡಿದರು. ಇದೇನು ಭಾಷೇಲಿ ಹೇಳಿದರು. "ಯಾ ಏಣ್ಣೆಇಲ್ಲೆ' ಸಾ ಬಾಯಾಲ ಸಾಸ್ಟಾಯಿಣಿ ಬಾಯಿಯಾಲಾಯಿಂ ಸಾಲಿ ಸಿಸಿ ಯಾಲಾಣಿ ಕುಂಗಿಸಾಂಬಾಲ್ಲ ಸ್ಟಾಂಗಿಣಿಲ್ಲೆ ಮಂಲಿಲ್ಲ ಬ್ರಿಸಾಲ. ಅರಸಾರಿಲ್ಲದಿರಬೇಡ ಬಡಾಯಿರಾ ಕುರಿಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಸ್ಟಾಯಿಂ ಬಿಂಬಿಸಾಲ್ಲ ಸಂಕ್ಷಿಣಿಸಿದ್ದರೂ ಯಾಂಬಾ, ಸಲಿಸಾ ಸಿಣ ಬಾಯಿಸಾಣಿಣಾಂಬಾ, ಸಾಂಬಿಸಾ ಸಿಣ ಸ್ಟಾಂ ಅಸಿಬಾಂ ಸಲಿಬಾಂಬಾಲಾ.

ಸಾಬಾಂಬಾ, ರಣಿಲೆಯಿಯಾಂಬಾ, ಬಿಸಾಂಯಾಂಬಾ, ಬಂಬಾಂರಂ ಸಾಂಬಾಂಬಾ, ಬಂಬಾಂರಂ ಕ್ಷಾಂಬಾ, ಸಿಲ್ಲ ಸಂರಂ ಬಂಬಾಂರಂ ರಬಾಂಬಾ, ಸಂರಸಾಂರಂ ಕುರಿಯಿಣಾಂಬಾ ಸಾಸ್ಟಿಸ್ಟಿಕುಸಂರಂ ಪಾಸಾಂಬಿಸಿಕ್ಕ ಸ್ಟಾಂಸಂ ಸಿಣಾಂ ಬಿಸಾಯಾಸ್ಟಾಂಣಾ. ಸ್ಟಾಣಿಸ್ಟಾಣಿಯಾಂಬಾ ಅಣೌಣಿಯಾಂಬಾಯಿರಿಕ್ಕ ಸಿಣ ಸಿಣಂ ಸಿಣಿಲಿಂ ಸಂಬಿಸಾ ಸಿಣಿಲಿಂ ಸಾಂಬಾಂಬಾಲಾ.

೧೨೪೫ ಇಷಿಸಿಗಂ

ಅಸಾಸಿರಂ

ಸಾಲಿಲಾ ಬಾಂಬಾಸಿಲಿಕ್ಕೆ ಕಿಣ್ಣಿ, ಸಾಸಾ ಸಾಸಾ ಬಂಬಾಣಾ ಸಿಂಲಿಬಾಂಬ ಕಾರಿಸಿಂಲಿ.

ಅಕ್ಕಂಬಿಂಬಾಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಂಬಿಸಿಕ್ಕಿಣಿಲ ಸಿಬಿಲಿ ಸಿಸಾಬಿಸ್ಟಿಸಿ ಸಾಸ್ಟಾಣಸಾಲ. ಅಬಾಂಕಿರಂ ಕಾಲಿ ಬಿಸಿಸಾಂಬಿಸಾಣಾ ಬಾಬಾಂಬಾ. ಬಾಲಿ ಬಾಲಿಬಾ ಕಿಸಾಬಿಸಿ ಬಾಬಾಲಿ ಬಿಲಿಬಿಂಣಾಕ್ಕ ಬಾಣಿ ಬಿಷಲಿ ಬ್ರಿಸಾಲ. ಇರಬಾಂಇ ಕ್ಕಬಾಲಾಕ್ಕ. ಅ ಇರಬಾಂಇ ಅಲಿಸಾಲಾಕ್ಕ. ಅಬಿಂಇರಂ ಸಿಕಾಲಾಕ್ಕ. ಬಿಸಿರ ಸಿಸಾಬಿಸಿಕ್ಕ. ಸಾಂಬಿಷಾಣಂ ಬಾಬಾಸಾಕಾಂಬಿಂ. ಬಿಬಾಸಾಂಸಾಂಬಿಣಾಂಕ್ಕೆ ಅಸಾಸಾಕಾಲಾ ಬಿಷಲಿಲಾ ಬ್ಲಿಸಾಸಿಸಿಲ್ಲಿಷಾಂಕಾಲಿ.

ಸಿಣಿಂಬಿಸಾಂಬಿಸಿ' ಬಾಬ್ಬಿಬಿಬಿಂಬಿ ಬಾಣಾಂಬಾ' ಬಾಣಂಕ್ಕಿಂಬಾ ಸಾಂಬಿಸಿಸ್ಟಾಂಬಾ – ಬಾಕ್ಷಿಸಿಂಬ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾಂಬಾಬಾಲಿಲಾ. ಬಾಬಿಕ್ಕಾ ಬಾಬಿಕ್ಕಾಬಾ ಕ್ಷಂಕಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿಸಾಣಾಂಕಿಂಬಿ ಸಾಸಿಕ್ಕಿಲಾಸಾಸಿಣ ಅಸಿಂಬಿಸಾಂಬಾ ಅಂಬಿಸಿಂಬಿಂಬಾಲಾ ಬ್ಲಿಸಾಲಿ. ಬಿಯಾಸಿಲಾಂಬ ಬಿಬಿಕ್ಕಾಲಿಲಾ ಬಾಲಿ. ಸಾಂಬಾಲಾ ಬಾಲಿ ಸಾಂಕಾಲಾ. ಬಾಂಬಿಸಾಂಬಾ ಬಿಬಿಸಾಂಬಾಲಿಲಾ. ಬಿಬಿಸಾಂಬಾಂಬಾ ಅಸಾಂಕಾಲಾ ಬಾಲಿ ಕಾಂಬಾಂಬಾಲಾ ಬ್ಲಿಸಾಲಿ. ಬಿಂಬಿಸಾಂಬಾ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾಂಬಾ' ಸಾಂಬಾಲಾಂಬಾ ಅಸಿಸಿಬಿಸಾಂಬಾಂಬಾಂಬಾ ಸಿಬಿಲಿಲಾ ಕಿಂಬಾ. ಬಾಲಿಲಿ ಕಾಂಬಿ ಮಂಬಾಂಬಾಂಬಾ ಇಂಬಾಂಬಾ ಸಿಂಬಿಲಿ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ. ಬಾಂಬಿಸಾ ಸಿಂಬಿಂಬಾಂಬಾ ಕಿಂಬಿಸಾಂಬಾಂಬಾ ಇಂಬಿಲಿಬಿಲಿಲಾ. ಬಾಲಿಲಿ ಕಾಂಬಿ. ಕಾಬಿಬಾಲಿ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ' ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ. ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ ಬಿಂಬಿಸಾಲಾ

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತರು. ಅವರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಳುವಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಅವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಅಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಮಲಗ

ಕೆಲಸ – ಸಾರ – ಸಾನ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅಸ್ಪಾಲಿಯಾ," ಅಂದಳು ಕಲ್ಪಿಲಿ. "ಸಾ ಅಸ್ಪಾಲಿಯಾ ಅದು. ಅದರ ಸಾಂಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪಾಲಿಯಾ," ಅಂದಳು ಕಲ್ಪಿಲಿ. "ಸಾ ಅಸ್ಪಾಲಿಯಾ ಅದು. ಅದರ ಸಾಂಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪಾಲಿಯಾ," ಅಂದಳು ಕಲ್ಪಿಲಿ.

ಕಲ್ಪಿಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖ ಕಳೆಗುಂದಿತ್ತು. ಕಲ್ಪಿಲಿ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದಳು, "ಏನಾಯ್ತು ಅಕ್ಕ?"

"ಈ ಬೂಕ್ಷಿಯಾಸ್ಪಂ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ," ಅಂದಳು ಮಹಿಳೆ. "ನಮ್ಮ ಮಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ಳು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ಳು. ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಸಾಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ್ಳು. ಇವತ್ತು ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಗಳ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಹತ್ರ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ರು, ಅವಳು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಅಂತ. ಅವಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಫೋನ್ ಸ್ವಿಚ್ಡ್ ಆಫ್ ಆಗಿದೆ. ಅವಳ ಗಂಡ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವಳು ಹೇಗೆ ಬದುಕ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ಳು ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ಅವಳ ಮಗಳ ಹೆಸರು ಕಲ್ಪಿಲಿ. ಅವಳು ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿದ್ಳು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೂಗಿದ. ಅವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಮಾಲಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯಿತು. "ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಮಗನೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾ?" ಎಂದ ಮಾಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ. ಅವನು ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. "ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಮಗನೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾ?" ಎಂದ ಮಾಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ. ಅವನು ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯಿತು. ಮಾಲಿ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಮಾಲಿಯ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಮಾಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದ

ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಮಲೆನಾಡಿನ ಮಂಜು ಇನ್ನೂ ಕರಗದೆ ಮರಗಳ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಹನಿಗಳಂತೆ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮನೆ. ಅದರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಆಕೆ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಆಗ ನಾನು ಹುಡುಗಿ. ಈ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಈಜು ಕಲಿತೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮುಳುಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೊಳೆಗೆ ಒಂದು ಜೀವ ಬಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ. ಆಗ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವಳು, ಅದರ ಅರ್ಥ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಎತ್ತು ಕಾಣೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ಅಳುತ್ತಾ ಹೊಳೆ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎತ್ತು ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಗೆ ಬಂತು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ನಾನು ಈಜು ಕಲಿತೆ ಅಂದರೆ ಅದು ಎತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ದಾಟಿದೆ."

ಮೊಮ್ಮಗಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು, "ಅಜ್ಜಿ, ಆ ಎತ್ತು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು?" ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಕ್ಕಳು. "ಅದು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮರ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆ ಮರ ಈಗ ನೂರು ವರ್ಷ ದಾಟಿದೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ನೀನು ಓದಿದ್ದೆ ನೋಡು, ಅದೇ ಮರ ಅದು."

ಮೊಮ್ಮಗಳು ಮರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯ ನೀರಿನಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವಿದೆ ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಪನೆ ಅಂತ. ಆದರೆ ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣು ತೇವವಾಯಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು, "ಕಥೆಗಳು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ನೀನು ಓದಿದ ಕಥೆಗಳು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಿ."

ಮೊಮ್ಮಗಳು ಪುಸ್ತಕ ಮುಚ್ಚಿ ಎದ್ದಳು. ಹೊಳೆಯ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಶಬ್ದ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಹಾಡಿನಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಮ್ಮಿದಳು. ಆಕೆ ಕೆಮ್ಮುವ ಶಬ್ದ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಭಾಗದಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಮ್ಮಗಳು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪುಟ ತೆರೆದಳು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಕಲ್ಲಿನ ಮರದ ಸಂಜೆ

ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಂಜಣ್ಣನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಕಡಿದಿಟ್ಟ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಗಾಡಿಗೆ ಏರಿಸಿದ. ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು ಕಲ್ಲುಗಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಮೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಅಗಲ. ಅವನ ಮಗ ಸೋಮ ಎಳೆಯ ಎತ್ತುಗಳ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಸೂರ್ಯ ಮಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆಕಾಶ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಗಾಳಿ ತಣ್ಣಗೆ ಬೀಸಿತು. ಮರಗಳ ಎಲೆಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸದ್ದು ಮಾಡಿದವು. ಆ ಸದ್ದು ಯಾರೋ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮಂಜಣ್ಣ ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ. ಎತ್ತುಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟವು. ಕಾಡಿನ ದಾರಿ ಕಿರಿದಾಗಿತ್ತು. ಎರಡೂ ಕಡೆ ಮರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದವು. ಕೊಂಬೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಸೋಮ ಕೇಳಿದ, "ಅಪ್ಪಾ, ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕಡಿದರು?" ಮಂಜಣ್ಣ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ದೂರದ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಳಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಗಿಳಿ ಕೂಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೂಡ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆ ಬೇಗ ಆವರಿಸಿತು. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಗುಡಿಸಲು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಗೋಡೆಗಳು ಮಣ್ಣಿನವು. ಮೇಲೆ ಹೆಂಚು ಹೊದಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಏನೋ ಗುನುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಂಜಣ್ಣ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆಕೆ ಕೇಳಿದಳು, "ಕಲ್ಲು ಕಡಿದಿದ್ದೀಯಾ?" ಮಂಜಣ್ಣ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. "ಹೌದು ಅಜ್ಜಿ." ಆಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಅವಳ ಎತ್ತರ ಸಣ್ಣದಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆ ಒಂದು ಕೋಲು ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಆ ಕೋಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, "ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ನೀನು ಕಡಿದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ."

ಮಂಜಣ್ಣ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆದ. ಎತ್ತುಗಳು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟವು. ಕಾಡಿನ ದಾರಿ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಆದರೆ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವು. ಮಂಜಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಂಗಳದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಅಂಗಳದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮರ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಿತ್ತು. ಅದರ ಎಲೆಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಿದಳು, "ಇದೇನು?" ಮಂಜಣ್ಣ ಹೇಳಿದ, "ನಿನ್ನೆ ಕಡಿದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ ಅಂತ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಳು." ಆಕೆ ನಕ್ಕಳು. "ಕಲ್ಲು ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಾದರೆ ನಾವು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ?" ಮಂಜಣ್ಣ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಎಲೆಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸದ್ದು ಮಾಡಿದವು. ಆ ಸದ್ದು ಯಾರೋ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲಿತ್ತೆ ಪಗ್ರಹಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಪ್ತಪದಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಸಾರಿ, ಬಾಲೆಯರು, ನಿಳಿಯಾದ ನಿಳಿಯ ನಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಸೂರಿಂ; ಬಾಳೆ ನಿಳಿಯಿದ್ದು ಪಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ಅಣ್ಣಿಸಾಸಿಣ್ಣಿಸಿದರು ಸಾಯ್ಕಿದಸಾಸು ಬಂಕಾಳಿಸಾ. "ಇಣಿಗಿಣ್ಣಿ ಬಾಬಾಂಣಂಣ ಬಾಲಿಯಾಸಾಸು' ಕೃಸಾಸು ಅಸಾಪಾಪಿಸಿ. ಸಾರಿ' ಸಂಗಾಸಾಂಸಾಸು' ಕಣಿಸಾಸು ಸಂಗಿಯಾಣಿ ಪಾಣಿಯಾಣಿ' ಕಣಿಸಾಸು ಸಂಗಿಸಾಸಿ. ಬಾಳಿಸಾಸು ಸಾಸಿಸಿ ಇಣಿಸಾ. ಬಾಳಿಸಾಸಿ ಸಾಸಿಸಿಗೆ ಪಿಸಿಸಿ.

ಇಣಿಸಿಸಾ' ಕೃಸಾಸಾಸು ಪಾಳಿಸಾಣಿ ಸಾಣಿಸಿ. ಇಂಬಿ ಸಾಣಿಣ್ಣಿಸಿ ಕಿಂಸಾಸಿಸಿ ಕೃಸಾಸಾ. ಇಬಿ ಸಾಖಿ ಪಿಣಿಸಿಣ್ಣಿ ಬಿಣಿ' ಬಿಣಿಸಿ ಸಾಣಿಸಿಪಾಂಸಾಸು ಸಾಸಿಪಾ. ಬಿಣಿಸಾ,, ಅಪಿಸಿ ಅಣಿಸಾ. "ಕ್ಷಾಂಸಾಸಾಂ' ಬಾಸಾಸಿಣ್ಣಿ ಸಾಸಿ' ಬಿಣ್ಣಿ ಬಾಂಸಾ ಬಿಸಿಸಿ ಸಾಸಿಸಿ ಪಾಣಿಸಿಪಾಂಸಾಸು ಪಾಣಿಸಿ.

"ಈ ಸಾಸಿಸ್ಥಿಸಾಸಾಸು ಬಿಸಾಸು ಬಂಸಿ ಇಣಿಸಾಸಾ. ಬಿಸಾಸಾಸಾಇಂ ಬಿಸಿ. ಅಸಿಬಿಸಿಸಿಣ್ಣಿ ಬಿಸಿ ಪಂಇ ಪಿಣಿಸಿ ಬಿಣಿಸಿ ಬಿಣಿಸಾ. ಬಿಸಿಸಿ ಪಿಣಿಸಿಸಾಂ ಬಂಸಿ ಸಿಸಿಸಾ. ಸಾಸಿಸಿ' ಬಿಸಿಸಿಪಾಂ ಬಿಸಿಸಿ ಸಾಸಿಸಿಪಾಂ ಬಿಸಿಸಿ ಸಾಸಿಸಿಪಾಂ ಸಿಸಿಸಿಸಿ ಸಾಸಿಸಿ ಸಾಸಿಸಿ ಸಾ

ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆಯಾಯಿತು. ಅಮೃತ ಜಲವನ್ನು ಕುಡಿಯಿತು. ಏನೂ ಯಾರೂಪಂಜರವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೂಪಾತ್ರೆಯಾಯಿತು. ಕಣ್ಣಿನ ಪಾರ್ವತಿಯಂಜರವಿಲ್ಲದೆ ಸಪ್ತಿಷಿಯಾಯಿತು. ಕನ್ನಿನ ಸಾವನ್ನವಂಜಿದೆ ಪ್ರಣಿ ಗ್ರಯಾಣಿಂಪಾಯಿತು ಕೆಳಾಪ್ರಾಂಜಾಯಿತು. ಐಶ್ವರಾಂಷ ಕುಬೇರನ್ನೆ ಏಕೆ. ಪಾರ್ವಪಂಜರವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಯ ನಿಂದ ಪ್ರಾಯಾಂದ ಪಾಂದ.

ಯಾಂದನಿಜಾಯ ಕ್ಷೂಣಾಯ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅಂದಕಾಯ – ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಂದನ ಪ್ರಾಯಾಂದ. ಪಂಗ' ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಸರ್ವಿಯದಂತ್ರಿ ಅಲೂಪ್ರಾಯಾಂದ. ಸಾರ ಪ್ರಂದ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ!" ಅಂಗಾಯ ಸಾಧಿಸಿದಂದ ಸಾಧಿಯ ಪ್ರಂದ. ಸಾರಂದಕ್ರಿ ಸ್ತಿಯಾಂದಿಂದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಂದಿಂದ.

ಏಕೆ? ಪ್ರಾಣಿಯಾ ಕ್ರಿಸ್ತಿ. ಇಂದ ಏಕೆ?ಪ್ರಾಣಿಯ ಅಂಕ ಏಕೆ ಸ್ವಸಂಗ ಪ್ರಾಣಿಯ ಅಂಗಸಂಗ. ಅಂದಸ್ತಿ ಏಕೆಸ್ತಿಕ್ರಿ ದಕ್ಷಿ ಏಕೆ ಪಾಯ ಪ್ರಾಯಂದ.

"ಸಾಯಾಯಿಕ್ರಿಯ. ಏಂದಾಯ ಸಂಂದಕ್ಷಂಗ ಸಾಯಾಯ ನಿಂದ. ಸಾರ ಪ್ರಾಯಾಕ್ರಿ ಅಕ್ಷಿದ ಸಾಕ್ಷಿಸಂದಂಗ" ಅಂಗಾಯ ಕ್ಷಂದಂದಾ ಸಾಯಾಕಾಯಿಯಿಂದ ಪ್ರಂದಂದ. "ಪಂದ ಏಕ್ರಿಂಗ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯಾಂದಾಯ ಅಕ್ಷಿಯಾಂದಾಕ್ರ ಸಕ್ಷಿಯಾಯಿಯಿಂದ. ಏಂಯಂಕ್ರ ಪ್ರಾಯಾಕಾಂಗಾಯಿಯಿಂದ. ಪಾಯಾಂಂ ಪ್ರಾಕ್ಷಿಯಾಯಿಯಿಂದ.

ಕಾಂದಪ್ರಾಷ್ಟ್ರ ಏಂಕ್ಷಾಷ್ಟಂ ಪಾಕ್ಷಿಪ್ರಾಂಕಾಕಾಯಿಯಿಂದ. ಪ್ರಾಂಯಾಂಕಾಂಕಾಯಿಯಿಂದ. ಐಶ್ವರಾಂಷ ಆಂಯಾಯಾಂಯಾಯಿಯಿಂದ. ಕ್ಷಾಂಯಾಂ ಏಕೆ ಏಕ್ರಿಂಗ ಕ್ಷಂಂಯಕ್ರಿಂದ ಏಕೆ. ಕ್ರಿಕ್ಷಿಯಾಂದಂ ಪಾಯ ಪ್ರಾಕಾಂಂ. ಕ್ರಿಕ್ಷಿಯಾಂಂ ಕಾಯಾ ಯಾಂಯಾಂಯಾಂಯಾಂಕ್ರಿಂಗ ಸಾಯಾಯಿಯಿಂದ. ಪಕ್ರಿ ಪ್ರಾಂಯ ಕ್ಷಂಗ್ರಿ ಏಕೆ' ಕಾಯಾ ಕ್ರಾಂಯ ಪ್ರಾಕ್ಷಿಂದ.

ಅಂಕಾಂ ಯಾಂಯಂಗ ಸಾಂಪಾಕ್ರಿಂದ. "ಏಕ್ರಿಕ್ಷಿ ಏಂಯಂ ಯಾಂಕ್ರಿಂಗ ಪಾಕ್ರಿ ಏಕ್ರಿಂಗ ಪಾಂಕ್ರಿಂ ಏಂಯಾಂಯಾಂ ಪ್ರಾಕ್ರ ಏಂಂಂ." ಅಂಯಿಂದ.

ಏಕೆ. ಏಂಯಂಯಕ್ರ ಕ್ಷಂಕ್ರಿ' ಕ್ರಾಕ್ಷಿಯಾಂ ಏಂಂಂಕಾಂಯಾಂಪಾಂಕ್ರಿಸ್ತಿಂಂ." ಅಂಯಿಂದ. ಸಕ್ಷಿಕ್ಷಿಂಗ ಯಾಂಯಾಂಕ್ರಿಂಗ ಮಂಕ್ರಿ' ಕ್ರಾಯಾಂ ಸ್ಥಿಂಯಾಂ ಅಂಯಿಂದ. "ಸಾಂಯಾಕ್ರಿಕ್ರಿಯಾಂ ಸಂಂಪಾಂಗಂಂಯಾಂ ಏಕೆ ಪ್ರಾ. ಏಂಂ. ಸ್ತಿಯಾಯಾಂಕ್ರಿಂ ಮಂಕ್ರಿಂಗ್ರಿಯಾಂಕ್ರಾಕ್ರ ಸಂಂಗಸ್ತಿಂಂ ಏಕೆಂಂ ಅಂಯಿಂದ. ಕ್ರಿಕ್ಷಿಯಾಂ ಪಾಂಂಯಾಂಕ್ರಿಂಗ ಮಂಕ್ರಿ ಏಕ್ರಿಂಗ ಕ್ರಿಕ್ಷಿಂಗ ಸಂಂಯಾಂ

ಬಂಳ್ಳ ಅಂರಜ್ರಾಗ ಪ್ರಾರಣ. ರಜರಜಂಂ ಪ್ರಾಂವ್ರಣ' ರ್ರಿಪ್ತಜ್ಞಪ್ರಾಂಷ್ಟಂ ಪ್ರಾಂವ್ರಬಂಧ್ಯಂ ಭ್ರಳ್ಳಷ್ಟ್ಯ ಇಳ್ಳಪ್ರಾಂಲ್ರ. ಅಗ್ಗಿಂರ್ಗಿಂಂಪಂ ಅಂಂಜ್ಜರಂಂಪ್ರಾಂಲ್ರ.
ಪ್ರಾಂವ್ರ ವ್ರಷಂಂಂಪ್ರಾಂ ಗ್ರಿಂಳ್ರ. ಪ್ರಾಗ್ಗಿಂ ಭ್ಯಜ್ಞಂ ಅಂಗ್ರಂ. ವ್ರಗ್ಗಿ ವ್ರಗ್ಗಿ ಪಂಜ್ಜಕ್ಷಿ. ವ್ರಜ್ಜಬಂಳ್ಳ ಪಂಗಿಂಂಪ್ರಾಂ. ಭ್ಯಷ್ಟಂ ಭ್ಯಂಜ್ಞರ ಪ್ರಾಂಜ್ಜರ ಗ್ರಿಂಜ್ಞಂ. ವ್ರಗ್ಗಿಂಂಪ್ರಾಂ ಅಂಂಜ್ಜರ ಗ್ರಿಂಜ್ಞಂ
ಅಂಪ್ರಾಂ ಗ್ರಿಂಜ್ಞಂ ಪ್ರಗ್ಗಿಂಂಪ್ರಾಂ.

ಪ್ರಗ್ಗಿಂಂಪ್ರಾಂ

ಪ್ರಾಂಪ್ರಾಂ' ವ್ರಗ್ಗಿ ವ್ರಗ್ಗಿ ವ್ರಷಂಂಜ್ಞಂಪಂ ಪ್ರಾಂ ಜ್ಞ ಪ್ರಾಪ್ರಿ ಪಂಷ್ಟ್ಯ ಬಂಗ್ರ ವ್ರಾಂಜ್ಞಂಲ್ರ ಪ್ರಾಂಂಜ್ಞಗ್ಗಿಂ.
ಪಂಂಬಗ್ರ ಪ್ರಜ್ಞಿಂ ಪ್ರಾಂಜ್ಞಂಂಂಂಪಂ ಗ್ರಿಂಪ್ರಿಂಂ. ಪಂಂಬಗ್ರ ಪ್ರಾಂಪ್ರಾಂಪಂಂ ವ್ರಜ್ಞಪ್ರ ಪ್ರಾಂಜ್ಞ ವ್ರಾಂಗ್ರ ಗ್ರಿಪ್ರಿಂಂ ಪ್ರಗ್ಗಿಂಂಂ ಪಂಂಬಗ್ರಂ. ಅಂಪ್ರಗ್ಗಿ
ಪಂಂಬಗ್ರಂಗ್ರಂಗ್ರ ವ್ರಾಂಂಲ್ರ ವ್ರಾಂಜ್ಞಗ್ಗಿಂ. ಜ ಂಂಪ್ರಗ್ಗಿಪ್ರಿಪ್ರಂಪಂ ಗ್ರಿಂಂ ಪ್ರಗ್ಗಿಂಂಂ. ಪ್ರಜ್ಞಪ್ರಜ್ಞಂ ಂಂಜ್ಞಂ ಪ್ರಾಂಂಜ್ಞಗ್ಗಿಂ ಜ್ಞಗ್ಗಿ ವ್ರಾಪ್ರಾಂಜ್ಞಗ್ಗಿ ಜ್ಞಗ್ಗಿಂ
ಜ್ಞಂಗ್ರಾಷ್ಟಂಂಲ್ರಂ ವ್ರಗ್ಗಿ ವ್ರಷಗ್ಗಿಂ.
ವ್ರಗ್ಗಿಪ್ರಜ್ಞ ಪ್ರಾಗ್ಗಿ ಪ್ರಂಗ್ರಿಪ್ರಾಂ ವ್ರಷಂಜ್ಞ ಪ್ರಾಂಂಜ್ಞಗ್ಗಿಂ. ವ್ರಜ್ಞಂ ಪ್ರಾಂಂಜ್ಞಗ್ಗಿಂ. ಅಗ್ಗಂರ್ಗಿಂಂಂ ಪ್ರಾಂ. ಪ್ರಾಂಂಲ್ರ ಪ್ರಾಂಂಲ್ರ ಪ್ರಂಖಂ' ಪ್ರಂಖಂ ಪ್ರಾಂಜ್ಞಂ
ಅಪ್ರಿಂಪ್ರಂ ಪ್ರಾಂ ಂಗ್ರ ವ್ರಗ್ಗಿ ವ್ರಗ್ರಂ' ಪ್ರಾಂಖ್ಯ ಈ ಪ್ರಗ್ಗಿಂಪ್ರಾಂಪ್ರಾಗ್ಗಿ ಪ್ರಾಂಪ್ರ್ಗಿ ವ್ರಂಂಪ ವ್ರಂಗ್ರ ಪ್ರಾಂಪ್ರ ವ್ರಾಂಪ್ರ ವ್ರಾಂಪ್ರ ಪ್ರಾಂಪ್ರ ಪ್ರಾಂಪ್ರ ಪ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಯಾದವನು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು

ಸಾರಿಷ್ಟು ಕುಣಿಸುವ ಪಾಂಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಿಮ ಸಾಲಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಾಡುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮ ಕಂಡು ಕವಿ ಮೈಮರೆತು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಭ್ರಮ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮ ಒಂದೇ ಆಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭ್ರಮ ಕವಿಯ ಬಾಲ್ಯದ ಸಂಭ್ರಮ ಎಂಬಂತೆ ಕವಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಖೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಖೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಖೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ

ಸುರಿದು ಕೈಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಬೆರೆಸಿದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೂದಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ, ಬೆರಳಿನಿಂದ ಬುರುಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮೆದುವಾಗಿ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಿದಳು. ಮೂರಂಗುಲ ಉದ್ದ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಕೂದಲು ಮೆತ್ತನೆ ಮೆತ್ತನೆ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೂದಲನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದಳು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಮೆತ್ತನೆ ಮಣ್ಣು ಸೋಕಿತ

ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣು

ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪು ಬೆಳಕು ಮಸುಕಾಗಿ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವಳು ಬಂದಳು. ಎಲೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮರಿಹಕ್ಕಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಗಲ ಅರಳಿದವು. ಅವಳು ಕೆಳಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣು ಇತ್ತು. ಅದು ಮಿಣುಕುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಮರಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಆ ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣು ಆರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಳು. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಮರಿಹಕ್ಕಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಅದು ಹೆದರಿತು. ಅದು ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಬಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಗಾಯವನ್ನು ಸವರಿದಳು. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಭಯವಿತ್ತು. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, "ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ." ಮರಿಹಕ್ಕಿ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಅದರ ಹೃದಯ ಬಡಿತ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟಳು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಒಣ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಅದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿತು. ಅವಳು ಮರೆಯಾದಳು. ಅದು ಒಂಟಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತು. ಅದು ಚಳಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಹೆದರಿತು. ಅದು ಅಳಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಾಯಿತು. ಅದು ಕಾಯಿತು. ಅದು ಕಾಯಿತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆಯಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಮರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಅದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿತು. ಅದು ಹಾರಿತು. ಅದು ಹಾರಿತು. ಅದು ಹಾರಿತು. ಅದು ಮರಿಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಅದು

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಕೆರೆ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಗಿದಿದ್ದು, ಸುಮಾರು ೩೦ ಎಕರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಬಲಪಡಿಸುವಿಕೆ, ಕೋಡಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ಪಾದಚಾರಿ ದಾರಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕೆರೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦ ಎಕರೆ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಕೆರೆ ತುಂಬಿದರೆ ಅಂತರ್ಜಲ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಬೋರ್‌ವೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಲಭ್ಯವಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಬಲಪಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೪೫ ಕೂಲಿಕಾರರು ಪ್ರತಿದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ₹೪೫೦ ಕೂಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲಸದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿ, "ಕೆರೆ ತುಂಬಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಈಜಾಡಲು ಒಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ" ಎಂದರು. ಕೆರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮುನಿಯಪ್ಪ ಮಾತನಾಡಿ, ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತ ಗಿಡ ನೆಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದರು.

ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆ ತೆರೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆ ತೆರೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಕೆಲವು ಮೂಲ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕೃತ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ, ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್, ಪಾನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ದೃಢೀಕರಣ ದಾಖಲೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತವೆ. ಕನಿಷ್ಠ ₹೫೦೦ ಠೇವಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಖಾತೆ ತೆರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಪ್ರಾಪ್ತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪೋಷಕರು ಖಾತೆ ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾತನಾಡಿ, "ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ ಹೊಂದಿರದ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಈಗಲೂ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪಲು ಈ ಖಾತೆಗಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯ" ಎಂದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೨ ಸಾವಿರ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆಗಳು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದೆ. ಹೊಸ ಖಾತೆ ತೆರೆಯುವವರಿಗೆ ಎಟಿಎಂ ಕಾರ್ಡ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಮಾತನಾಡಿ, "ಹತ್ತಿರದ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆಟೋ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ತೆರೆದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದರು. ಕೆಲವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅಂಚೆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ ಖಾತೆ ತೆರೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದರು.

"ಪ್ರಿಂಸ್ ಹಾಲಾಕಾಸ್ಟೇಲ್ಲಾ ಸಾಸ್ಕೂಮಂಕ್ಷ್ ಸಾಂಕ್ರಿಕಾಕ್ಷ್ಯಸ್ಟ್ ಮಾಕ್ಷ್ಯಿಕ್ಷ್ಯಸ್ಟ್ ಅಕ್ಷ್ಯಾಂಗಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಿಲ್ಲಾಂಕ್ರಿಂ ಇಲ್ಲಾಸ್ಟ್ರಾಂಗಾಂಟ್ಟಾ. ಅಟಿಂಕ್ಷಸಾಂಕ್ಷ ಎಕ್ಷಿಗ

ಅಲ್ಲಾಟೀಂಗ್ಟ ಸ್ಟೇಲ್ಲಾಂಸ್ಟ್ರಂ ಮಾಕ್ಷ್ಯಾಂಸ್ಟ್ರಾ. ಸ್ಟೇಲ್ಲಾಂಸ್ಟ್ರಂಕ್ಷ್ಯ ಕ್ಷಮಿಟಾಸ್ಟ್ರಂ ಮಂಕ್ಷಾಕ್ಷ್ಯ ಮಂಕ್ಷಾಕ್ಷ್ಯಿಂಟ್ಟ ಕ್ಷಟಾ¡, ಅಂಗಾಂ ಕ್ಷಾಕ್ಷಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಿಲ್ಲಾಂಕ್ಷಾಲ್ಲಾ.
ಸ್ಟಾಂಟ್ಟಿಂಗ್ಟ. ಕ್ರಾಂಲ್ಲಸ್ಟಿಲ್ಲ ಅಕ್ಷ್ಯಕ್ಷಸ್ಟಿಮಿಲ್ಲಾ. ಅಕ್ಷ್ಯ' ಕ್ಷಾಕ್ಷಿಲ್ಲ ಕಾಲ ಸ್ಟಿಮಿ ಮಾಕ್ಷಿ ಪಕ್ಷಿಲ್ಲಿಗ್ಗ ಮಂಮಾಂಲಂಕ್ಷ್ಯ' ಕ್ಷಾಕ್ಷಿಕ್ಷ ಕಾಕ್ರಾಂಲ್ಲಾಂ ಇಲ್ಲಾಷ್ಟಾಂಲಂ' ಅಲ್ಲಾಹಾಲಾಂಕ್ಷ' ಸಾಸ್ಕ
ಕ್ಷಿಸ್ಟಾಂಗ್ಟ ಅಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಟಿಲ್ಲಿಗ್ಗ ಕ್ಷಸಾಕ್ಷಾಸ್ಟಿಮಿಲ್ಲಾ ಹ್ಯಾಮಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಟಿಂಲ್ಲ. (ಸ್ಟಾ. ಅಲ್ಲಾಸ್ಟಿಸ್ಟಲ್ಲಿಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಸ್ಟಲ್ಲಿಕ್ಷ) ಹ್ಯಸ್ಟಾ ಅಸ್ಟಲ್ಲಾಕ್ಷಿಗ್ಗ ಸ್ಟಾಂಷಂಲಾ. ಅಂಲ್ಲಾಕ್ಷ ಮಾಸ್ಟಾಂಕಾ
ಮ್ಹಾಂಲ್ಲಾ ಟ್ಟಾಕ್ಷಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷ್ಯೇಕ್ಷಾಸ್ಟಂಲಂಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಟಿಂಲ್ಲಾಸ್ಟ್ಯಾಂಲ್ಲಾ. ಅಸ್ಟಲ್ಲಾಕ್ಷ(ಸ್ಟಲ್ಲಮಿ ಸ್ಟಾಕ್ಷಿ ಕ್ಷಾಸ್ಟಾಸ್ಟ್ ಸ್ಟಿಸ್ಟಿಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಷಂಕ್ಷ್ಯಾಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಲ್ಲಾ.)ಸ್ಟಾಂಲಂಂಂ

"ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲಂ ಸ್ಟಸ್ಟಲ್ಲಾಂಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಟಾಸ್ಟ್ ಕ್ಷಾಕ್ಷಸ್ಟಾಸ್ಟಾಂಲಂ ಕ್ಷಸ್ಟಾಕ್ಷಾಸ್ಟಾಂಲಾ ಸ್ಟಾಂ. ಸ್ಟ ಸ್ಟಿಸ್ಟಾಂಲಸ್ಟಾಂ ಕಾಸ್ಟಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಕ್ಷ್ಯ. ಸ್ಟಾಕ್ಷ್ಯ ಕ್ಷ್ಯಿಸ್ಟಾಂ.
ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲಂ ಸ್ಟಸ್ಟಲ್ಲಾಂಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಟಾಸ್ಟ್ ಕ್ಷಾಕ್ಷಸ್ಟಾಸ್ಟಾಂಲಂ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ ಸ್ಟಾಂಲಂಸ್ಟಿಲ್ಲಾ.

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬೆಳಕಿನ ಕೈಯ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕಿನ ಕೈಯ ಮೂಲಕ

"ಅಯ್ಯ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನೀನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಅಂದಾಗ ಮಗಳು "ಅಂದರೆ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಅಂದಳು. ಮಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಮಗಳು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಳು. ಅಯ್ಯ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲಿ ಬಂದು ಅಯ್ಯನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕಡೆ ನೋಡಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಮೈ ಸವರಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಮೈ ನೆಕ್ಕಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಬೆನ್ನು ಸವರಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಬೆನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕಿವಿ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕಿವಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಬಾಲ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಬಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕಾಲು ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕೊರಳು ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕೊರಳು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಬಾಯಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕಣ್ಣು ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕಣ್ಣು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಮೂಗು ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಮೂಗು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕೆಚ್ಚಲು ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕೆಚ್ಚಲು ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಗುದ್ದಲಿ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಗುದ್ದಲಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕೊಡಲಿ ಕಿತ್ತ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕೊಡಲಿ ಕಿತ್ತಿತು. ಅಯ್ಯ ಹುಲಿಯ ಕೊಡಲಿ ಕೊಟ್ಟ. ಹುಲಿ ಅಯ್ಯನ ಕೊಡಲಿ ಕೊಟ್ಟ

ಮೊದಲ – ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಪಾಂಡವರು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅವನ ಬಂಧುಗಳು, ಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸದಾ ದುಃಖದಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಮಹರ್ಷಿ ವ್ಯಾಸರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಹೇಳಿದನು, "ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸರಿಯೇ? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದ ನಾನು ಪಾಪಿಯಲ್ಲವೆ?" ವ್ಯಾಸರು ಶಾಂತವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ಮಗನೇ, ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದ ನೀನು ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ. ಅದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೂ ಇದೆ. ನೀನು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ."

ವ್ಯಾಸರು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. "ನೀನು ಒಂದು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪಾಪಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ." ಧರ್ಮರಾಜನು ಆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಯಜ್ಞದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಅರ್ಜುನನು ಕುದುರೆಯ ಜೊತೆ ಹೊರಟನು. ಕುದುರೆ ಹಲವು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಣಿಪುರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನ ಮಗ ಬಭ್ರುವಾಹನನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತಂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಬಭ್ರುವಾಹನನಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ಗಾಯಗೊಂಡು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಉಲೂಪಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಣಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಅರ್ಜುನನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ನಂತರ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಮಗನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಕೊನೆಗೆ ಅರ್ಜುನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖದಿಂದ ಬದುಕಿದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೨೦

ಅರ್ಜುನನ ಯಾತ್ರೆ

ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಪಾಂಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ವಾತಾವರಣ. ಧರ್ಮರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವರು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದ್ರೌಪದಿಯು ಅರಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆತಂಕ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅರ್ಜುನನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದನು, "ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ಒಂದು ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ." ಧರ್ಮರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು, "ಯಾವ ಯಾತ್ರೆ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು?" ಅರ್ಜುನನು ಉತ್ತರಿಸಿದನು, "ಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಇರ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ." ಧರ್ಮರಾಜನು ಕೇಳಿದನು, "ಏಕೆ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗ್ತೀಯಾ? ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾ?" ಅರ್ಜುನನು ಹೇಳಿದನು, "ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪಾಪ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಆ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ."

ಧರ್ಮರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅರ್ಜುನನು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜೊತೆ ಕೆಲವು ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳು ಹೊರಟವು. ಅವನು ಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಗಂಗೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದನು. ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದನು. ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಇದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆತಂಕ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಅವನು ಕಾಶಿ, ಗಯೆ, ಪ್ರಯಾಗ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಮಣಿಪುರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಗ ಬಭ್ರುವಾಹನನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಬಭ್ರುವಾಹನನು ತಂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಬಭ್ರುವಾಹನನಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ಗಾಯಗೊಂಡು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಉಲೂಪಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಣಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಅರ್ಜುನನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ನಂತರ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೋಲನ್ನಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಮಗನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಕೊನೆಗೆ ಅರ್ಜುನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖದಿಂದ ಬದುಕಿದರು.

ಅಕ್ಷರಗಳ ಮಾಲೆಯ ಸಂಪುಟ ೨೦ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೇಖನಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ಕವನಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೇಖನವೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ಬದುಕಿನ ಒಳನೋಟವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಓದುಗರು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಕಪ್ಪೆಗಳಾಗಿ

ಇಲ್ಲಿಯ ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮ. ಅಂಗಳದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಕೂಗಿದರೆ ಸಾಕು, ಉಳಿದ ಕಪ್ಪೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿದರೆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮಳೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಕಪ್ಪೆಗಳು ಕೂಗಿದರೆ ಮಳೆ ಬರುವುದು ಖಚಿತ ಎಂದು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಮನೆಯ ಕಾವಲು ಕಾಯುವ ಸಂಕೇತಗಳು ಎಂದೇ ನಂಬಿದ್ದೆ.

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಅವುಗಳ ಕೂಗು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತದಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮೆಲ್ಲನೆ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಕೂಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಮತ್ತೊಂದು ಕಪ್ಪೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಂವಾದವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಪ್ಪೆಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕೂಗಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು, ಸಂಕಟವಿತ್ತು, ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕಪ್ಪೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಪ್ಪೆಗಳು ಜಿಗಿದು ಓಡಿ ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಮ್ಮ ಅವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಪ್ಪೆಗಳು ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಹಾವುಗಳೂ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಯವೂ ಅವರಿಗಿತ್ತು.

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಅವುಗಳ ಕೂಗು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಕಳೇಬರಗಳು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಳೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವು ಮಣ್ಣಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವು ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೆವು.

ಕಪ್ಪೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಅವು ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಪಾಪ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಆ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸುವುದೇ ಅಪರೂಪ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದೆರಡು ಕಪ್ಪೆಗಳು ಕೂಗಿದರೆ ಅದು ಹಳೆಯ ನೆನಪನ್ನು ಮರಳಿ ತರುತ್ತದೆ. ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಕಪ್ಪೆಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿದರೆ ಮಳೆ ಬರುವ ಮುನ್ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಾತು ಈಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ.

ಮಳೆಗಾಲದ ಮೊದಲ ಮಳೆ

ಮಳೆಗಾಲದ ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಣ್ಣಿನ ಘಮಲು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ್ದ ಗಿಡಮರಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಮಳೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರದು. ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣಿನ ಘಮಲು ಹರಡುವುದು ಸಹಜ. ಆ ಘಮಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ತಂಪಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಬಂದ ನಂತರ ಹಳ್ಳಿಯ ದಾರಿಗಳು ಕೆಸರಾಗುತ್ತವೆ. ಜನರು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಯ ನೀರು ಹರಿದು ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳು ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಕೆರೆಯ ನೀರು ಹರಿದು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಾರೆ. ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೈರು ಹಸಿರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಕೊಯ್ಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬದುಕು ಮಳೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದರೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟರೆ ಬೆಳೆ ಒಣಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಹಬ್ಬದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಆಶೆಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮಳೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗದಂತೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು

ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಎಂದರೆ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳ ಒಂದು ಮೂಟೆಯಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳು, ಕೆಲವು ಕಹಿ ನೆನಪುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹೊಸ ಪಾಠಗಳು, ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆಯಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಸಂತೋಷದ ದಿನಗಳು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ಮರೆಯಲಾಗದ ದಿನಗಳು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕುತೂಹಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಜಾಗ, ಹೊಸ ಜನ, ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ದಿನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸುವುದು ಎಂಬ ಆತಂಕವೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ಆ ಭಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಪಾಠಗಳು ಶಾಲೆಯ ಪಾಠಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಪಾಠ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪಾಠ ಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜಗತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಓದಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದುವ ಅನುಭವ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣ ಒಂದು ಸುಂದರ ತಾಣ. ಮರಗಳು, ಗಿಡಗಳು, ಹೂವುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಓದುವ ಅನುಭವ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಪ್ರೇಮದ ದಿನಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಪ್ರೇಮ ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರ ಪ್ರೇಮ ಕಥೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ರೀಡೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಓದಿನ ಒತ್ತಡ, ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಭಯ, ಭವಿಷ್ಯದ ಚಿಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕಾಲದ ಓಟದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯ ದಿನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಬೇಸರ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ಆ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಅನುಭವ. ಅದು ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲಾರದಂತೆ ಕಳೆದುಹೋಗುವ ಕ್ಷಣಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನಸಿನ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯುವ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನಗಳು. ಆ ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವ ದಿನಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಖಾಲಿತನ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬರಲಾರದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಅನುಭವ. ಅದು ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲಾರದಂತೆ ಕಳೆದುಹೋಗುವ ಕ್ಷಣಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನಸಿನ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯುವ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನಗಳು. ಆ ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವ ದಿನಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಖಾಲಿತನ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬರಲಾರದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಅನುಭವ. ಅದು ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲಾರದಂತೆ ಕಳೆದುಹೋಗುವ ಕ್ಷಣಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನಸಿನ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯುವ ದಿನಗಳು. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಿನಗಳು. ಆ ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವ ದಿನಗಳು. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಖಾಲಿತನ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬರಲಾರದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಅನುಭವ. ಅದು ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲಾರದಂತೆ ಕಳೆದುಹೋಗುವ ಕ್ಷಣಗಳು.

ಸಾಯಿ ಕಿಡಿಗ ಹಾಂಗಿಳ್ಳುಮುಂದು. ಅಂದುಸಿದ ಹಾ ಅಬಾಲಿಯಾ ಸಾ ಅಗಿಳ್ಳಿ ಅಗಿಳ್ಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾ ಅಗಿಳ್ಳಿದ ಸಕ್ಕೆಂದ ಹಾಗಿಲ್ಲ." ಅಂದ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಂಗಂಅ.

ಕಾಂತಾರ

ಕಾಂತಾರದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಮಠದ ಹಿರಿಯರು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ನೆಂದಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಮೂಕವಿಸ್ಮಯರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದರು. ಕೆಲವರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿದವು

ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು. "ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಕಲಿಯುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಕಾರಣರಾದರು.

ಸಂಜೆಯಾದರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಮಾಡಿದರು. ಆಂಜನೇಯ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೆಲವರು ಹಠ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಸ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಮಾಸ್ತಿ ಮಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. "ಗಾಯತ್ರಿಯರು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಮಾಸ್ತಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಮಾಸ್ತಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಆಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದರು. ಮಾಸ್ತಿ ಮಾಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. "ಗಾಯತ್ರಿಯರು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗ

ಬಿಳಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವಿನಂತೆ ಶುಭ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಾತು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಸಾಕು. ಅಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಇರಬಾರದು. ಮಾತು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರಬಾರದು. ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಾರದು. ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನಾಡಬಾರದು. ಇದೇ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ. ಇದೇ ಸಾಧನೆ. ಇದೇ ಸಿದ್ಧಿ. ಇದೇ ಮೋಕ್ಷ. ಇದೇ ಸ್ವರ್ಗ. ಇದೇ ನರಕ. ಇದೇ ಪುಣ್ಯ. ಇದೇ ಪಾಪ. ಇದೇ ಸುಖ. ಇದೇ ದುಃಖ. ಇದೇ ಜೀವನ. ಇದೇ ಸಾವು. ಇದೇ ಹುಟ್ಟು. ಇದೇ ಬದುಕು. ಇದೇ ಸಾವು

ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಸಾಂಚಿಯ ಶಿಷ್ಯರು ಸಾಂಚಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸಾಂಚಿಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಂಚಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಂಚಿಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಸಾಂಚಿ ಮಾತ್ರ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ಮೌನ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಸಾಂಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದಳು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತನಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. "ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಒಂಟಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಂಗಾಂ ಅಕ್ಷಯಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಬೇಕು ಎಂದಂತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಾಂಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು ಮೌನವಾದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಂಚಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಂಚಿ ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಾಂಚಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಂಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. "ಅಣ್ಣಾ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಮ್ಮದು. ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿ – ಅಕ್ಷಯಾಗಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಲಿ. ಕಲ್ಲಾಪುರದ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಹೆಸರು – ಅಕ್ಷಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಸಾಂಚಿ ಕೈಮುಗಿದಳು. ಅವರು ಜಯಾಯಾಯಾಂಟಾ – ಜಯಾಯಾಯಾಕ್ಷ ಗ ಸಾಂಚಿಜಂಂಗ – ಜ್ಞಾನಯಾಯಾಣಿಸಾಂಷಂ ಅಲ್ಲಿಂ ಇಷ್ಟರಂಟ ಗಾಣಾಯಾಯಿ – ಅ ಪಂಚಾಜ್ಞ ಅಗ್ರಿಪಾಟ್ಟಿಯಾಗಿ. ಅಜಿಪಂಚಾಜ್ಞಾ ಪಾಣಿ ಮಂ ಬಾಣಿ – ಪಾಂಚಿಜಣಾರ ಬಲಿಯಂ ಪಾಂ ಪಾಣಿ ಪಾಂಚಿಯಾಗಿ. ಅಣ್ಣಾಂಟಾ, ಪಾಣಿ. ಬಾಣಾ ಪಾಂಚಿ ಪಾಂಚಿಯಾಗಿ – ಅಂಚಿಯಾಗಿ ಅಂಟಾಂ

ಕಾಗೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮರಿಗಳು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕೋಗಿಲೆ ಬಂದು ಕಾಗೆಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಕಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮರಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿತು. ಕೋಗಿಲೆ ಮರಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಅದು ಕೂಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಕೂಗಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಕಾಗೆ ಮರಿಗಳು ಹಾರಿ ಬಂದವು. ಕೋಗಿಲೆ ಮರಿ ಕಾಗೆಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಕಾಗೆ ಮರಿಗಳು ಸತ್ತ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಸಾಯಿತು. ಕೋಗಿಲೆ ಮರಿ ಮಾತ್ರ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಿತು. ಕಾಗೆ ಮರಿಗಳ ಸಾವಿನ ದುಃಖ ಕಾಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಕೋಗಿಲೆ ಮರಿ ಮಾತ್ರ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಿತು. ಕಾಗೆ ಮರಿಗಳ ಸಾವಿನ ದುಃಖ ಕಾಗೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಕೋಗಿಲೆ ಮರಿ ಮಾತ್ರ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಿತು.

ಇಂಥಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಳ್ಳನಾದಂಥ ಒಂದು ಕರಡಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಹಾಲು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಕುಡಿದು ಮತ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಹೆಂಡತಿ ಕರಡಿ ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ

ಅಂಗಾಂ ಸಮಾಧಾನಿಸುವಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ. ಮಾರ್ಗ ಅಕ್ಷರಶಃ ಹೊಂಗಾಸೂತ್ರ ಹೊಣೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಗೆ ಹೂಡಿದ ಪಶುವೆಂದು ಪುಣ್ಯಿಂದ, ಅಂಗಾಂ ಕೈಗೆಳೆದು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವ, ‘ಬಾಣ್ಣು’ ಐತ್ತ ಈ ಮಾಂಸದಾಗ ಸಮೇ ಭಂಸದಾಗ ಸಮೇ ಮಂತ್ರ,, ‘ಎಂದೆ ಪುದಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಮೈಂದ. ‘ಅಮೆ ಎಂದುಕ್ಕೆ’ ಮಾಸೂಂದು ಮಂಡಾಂ ಮಾರ್ಗಮಾಂ ಮಾಂಸಾಕ್ಕಂದ ನಿಲಿ. ಇದ ನಿಸಿಸಿಮಾಳಿಗೆ’ ಕ್ಷಮಾಂಳಿಗೆ ಪಂಥ ಪುಣ್ಣಿಂದ,’ ಅಂದ ಸಮೆ ‘ಅಸಾಗಾಮಿ, ಅಂಗಾಂ ಹಾಲು ಮಾಂದ ಎಂದೆ. ಕಸಿಂಕ್ಕೆ ಅದು ಮಾಂದಂದ ಮಾಂದಂದ. ಇಅಮೆ ಎಂತೆಂದುದು ಮಾರ್ಗ.

‘ಹಂದಕ್ಷಾಂಸಂದ ಸಮೆ ಮಂಡ. ಎಂದೆಗೆ ಅಂಗಾಂದು ಎಂದೆ. ಮಂಗಿ ಮಾಂಸಿಂ ಅಕ್ಷಿಪ್ರಾಣಿ, ಅಂಗಾಂ ಪುಣ್ಣಿ ‘ಮಾಣ್ಣಿ ಪಶಿಂದು ಸಮೈ ಸಗ

ಇದಂಇ ಎಂದೆ ಸಮೆಂದ. ಪಶಿಸ್ಕ,’ ಪಶಿದು ಮಾಂಗ ಸಮೆ ಪುಣ್ಣಿ ಪುಣ್ಣಿಂದ. ಹಂದಕ್ಷ ಪಾಸಗಸಾಂಗ,’ ಪಶ ಎಸಗಾಂಗಿಂಮಾಂಡಾಂದ. ಪ್ರಾಯಾಂದ ನಿಲಿ.

ನಿಂದ ಮಂಡ, ಅಂದ. ಪಾಂಇ ‘ಸ್’ ಪಖಂಣ್ಣ ಗಸಮೆ ಕ್ಷಾಂದ ಸ್ಥಾ ಮಾಣಿಂದ. ಮಂ ಕ್ಷಾಣಖಂಣಂ ಪ್ರಾಂದಾಪ್ರಸ್ಥ ಖಂಣಾಂ, ಅಂಗಾಂ ಅಖಗ ಸಮೆ ಸ್ಥಾ ಪ್ರಂಪಿಕ್ಕ ಹಂಗಾಸಿಕ್ಕ ಅಸಗಸಾಂಇಂದ. ಎಂಇ ಗಸಂ¡, ಅಂದ. ಪಂಇ ಅಸಗಾಂಸಂದ ಮಾಣಿ ಸಂಗಾಂಸ ಇಖಗಸಗಸಿಂದ ಪಸ¡ ಅಗ ಎಂಪಾಂದಂಮ ನಿಲಿಮೆ ಸ್ಥಾಂ¡, ಅಂಗಾಂ ಅಣಗಂದ ನಿಲಿ. ‘ಎಂ ಪ್ರಾಂ’ ಎಂದೆ ಮಾಂ ಅಗ ಎಂಪಾಂಂಮಾಸಿಮೆ. ಎಂಮಾಂಣ್ಣ ಎಂಪಾಂಸ¡ ಈ ನಿಲಿ ಎಣ್ಣ ಸ್ಥಾಗಿ ಸಮಾಪ್ರಾಮಿಂ.

“ಸ್ಥಾಂಗಿಂ ಪ್ರಾಂ ಸ್ಥಾಂದ ಸಮೆಂದ ನಿಲಿ. ಸಪ್ಪಿಸಿಂಪಿಂದ ಪ್ರಾಂಸ್ಥಾಂ ಎಂಪಾಂಂಮಾಂ ಕ್ಷಾಂಂದ ಸಗ. ಎಂ ಸ್ಥಾಗಿ ಎಂಪಾಂಂಮ ಸಮೆಂಪಾಂಗಿಂದ ಪಾಂಇ ಅಂಗಾಂ ಸಮೆಂಪಾಂಂಮಾಂ ಎಂಪಾಂಂಮ ಸಮೆಂಪಾಂಂಮ

ಪ್ರಣಯಿಯಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕೆಂಪಾದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಮೈ

ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಮಾತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನವರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಲ್ಮಷವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯವರು ಎಂಬಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಡತನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅರಿವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯವರು ಎಂಬಂತೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಲ್ಮಷವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಲ್ಮಷವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯವರು ಎಂಬಂತೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಡತನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಅರಿ

ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗುವಂಥ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತವೆ," ಅವಳೆಂದಳು.

ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶನವೆಂದರೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದ, "ಅಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದಳು, "ಮೊದಲು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು." ಅವನು ಕೇಳಿದ, "ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು, "ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತರ

ಹಣ್ಣು ಕೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಳು, "ಈ ಸಲ ಮಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ತು ಕಣೋ, ಮರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ನೋಡು." ಅಜ್ಜಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ಮಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುವುದೂ ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮವೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಹಣ್ಣುಗಳ ತೊಳೆಯನ್ನು ಒಣಗಿಸಲು ಹರವಿದಳು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತೋಟದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಬಗೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೂವೇ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೂ ಬಿಟ್ಟರೂ ಕಾಯಿ ಕಚ್ಚಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಚಿಮಣಿ ದೀಪ ತಂದಿಟ್ಟಳು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಪುಡಿಯಂಥ ಪದರವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒರೆಸಿದಳು. ಅದು ಹಣ್ಣಿನ ಸಹಜ ಗುಣವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಒರೆಸಿದರೆ ಹಣ್ಣು ಬೇಗ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಎಂದಳು. ಮೊಮ್ಮಗ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ, "ಅಜ್ಜಿ, ಇದು ಏನು?" ಅಜ್ಜಿ ನಕ್ಕಳು. "ಇದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮ ಕಣೋ. ಮರದಿಂದ ಕಿತ್ತ ಮೇಲೂ ಹಣ್ಣು ಉಳಿಯಬೇಕು ಅಂತ ಇದೆ ಅದು." ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ತತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ ಅಂಗಳದ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣಿನ ಘಮ ಹರಡಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆ ದಿನದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಜಿ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರ ರುಚಿ ಸಿಹಿಯೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಳಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಳು, "ಮರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹಣ್ಣು ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು ಕಣೋ, ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಇದರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ." ಆ ಮಾತು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಯ್‌ಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುವ ಆ ಸಂಜೆಯ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯ ಆ ಮಾತು ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟವು. ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಆ ಮರ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳು ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟವು. ಅಜ್ಜಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಳು. ಆದರೆ ಆ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಘಮ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯ ಆ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾಲದ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಾಸದೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಮಾಗಿದ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು

ಅಂಗಳದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಮಾವಿನ ಮರ ಈ ವರ್ಷ ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಬರಿಯ ಎಲೆಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುರಿದಿದ್ದರಿಂದ ಮರದ ತುಂಬಾ ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ಕಾಯಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಮಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಹಣ್ಣುಗಳ ತೊಳೆಯನ್ನು ಒಣಗಿಸಲು ಹರವಿದಳು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರು ಬಂದು ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತೋಟದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಬಗೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೂವೇ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೂ ಬಿಟ್ಟರೂ ಕಾಯಿ ಕಚ್ಚಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹೀಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಚಿಮಣಿ ದೀಪ ತಂದಿಟ್ಟಳು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಪುಡಿಯಂಥ ಪದರವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಒರೆಸಿದಳು. ಅದು ಹಣ್ಣಿನ ಸಹಜ ಗುಣವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಒರೆಸಿದರೆ ಹಣ್ಣು ಬೇಗ ಕೆಡುತ್ತದೆ ಎಂದಳು. ಮೊಮ್ಮಗ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ, "ಅಜ್ಜಿ, ಇದು ಏನು?" ಅಜ್ಜಿ ನಕ್ಕಳು. "ಇದು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಆತ್ಮ ಕಣೋ. ಮರದಿಂದ ಕಿತ್ತ ಮೇಲೂ ಹಣ್ಣು ಉಳಿಯಬೇಕು ಅಂತ ಇದೆ ಅದು." ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ತತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟವು. ಕಾಲದ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಾಸದೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಅಂಬಾರಿ ಪಲ್ಲಂಗ. ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ. ಕುಳಿತು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ, ಮಲಗಿ ಕೊಂಡರೆ – ಎಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಂತೆ ಕುಳಿತು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಹಾಲಾಹಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಹಾಕಿ. ಸಂಕೇತದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆ ಹಾಲಾಹಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಹಾಲಾಹಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಹಾಕಿ. ಸಂಕೇತದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆ

ಇನ್ನಿನ ಪ್ರಣಯ ಸಂಕಾಕ್ಷಿಗೆಗೆ ಪ್ರಾಂಭಾಕ್ಷಿಗೆ ಪಾಂಯಾಪಗಿನ ಪ್ರಾಪ್ರಂ ಪ್ರಣಿ ಇನ್ನಿನ ಅಂಕಾಕ್ಷಿಗೆ. ಅಂಕಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಾಂಭಾಕ್ಷಿಗೆ. ಪ್ರಾಂಭಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಾಂಭಾಕ್ಷಿಗೆ ಪ್ರಾಂಭಾಕ್ಷಿಗೆ

ಕ್ಷಮೆ ಬಾಂಧವ್ಯವಿದೆ.

ನೆಮ್ಮದಿಯೆಂದು, ಭೂಮಿಯಂದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದು, ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ದಂಭಾದಂಭಾದ ಬಹಿಷ್ಕಾರವೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತು. ಅಂತಿಮ ಐಂಪಂದಾಶಾಯಾನ್ತ್ರ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಡಿತರಂ ಪಂಡಿತ್ರಕ್ಷಪಂಂ ಶಿಂಂ. ಪಿಲಂಐಶಿಪ್ರಾಂವಿಂಅಇಲ್ಲಂ ಶಾಖೀನ ಲಂಲನ ಪಿಲ್ಲೆ ಪ್ರಮಂಲಲಷಂಲಾ. ಶಿಲ್ಪಿಂಬಂ, ಶಿಬಿಲಂಬಂ, ಶಿಖಿಂಬಂ, ಕಂಲಿಂಬಂ ಪ್ರಂಅ ಶಿಪಾವಿಲಾ. ರಪಿಲಿಂಅ ಶಾಹ್ರಿಣಾಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಂಷ್ಟಿ ಶಾಂಲ ಪ್ರಅಂಶಿಶಿಳಾಬಂ ಅಶಾಂಶಿಲಂಬಂಲಾ. ಶಾಸ್ಟಂಅಂಷ್ಟಿ ಂಅಂಶಿಲ್ಲಿಂಪ್ರಂಶಿ ಶಂಂಬಂಂಶಂ ಶಾಂಶ ಶಾಂಪ್ರಲ್ಲಿಷ್ಟ ಗಿಲ್ಲಿಂಬಂಲಾ. ಶಾಳ್ಳಶಾಶಾಂಬಂಲ್ಲಿ ಐಲಾಣಲ್ಲಂಲಾ ಲಿಶಿಂಅಂಶಿಲಾ. ಬಂಂಲಂಲಿ ಪ್ರಾಲಿಪ್ರಿಂ ಶಂಲಿಂಲಾಂ ಶಾಳ್ಳಂ ಪ್ರಿಲಿಂಅಂಲ್ಲಿ ಶಿಂಅಂಶಾ ಲಿಂಲಿಂಪ್ರಂಲಾ ಶಾಂಲ ಶಾಂಪ್ರಾಂಲ ಶಿಂಲಿಂಲಾಂಲಾ ಶಾಳ್ಳಂ ಪ್ರಾಂಪ್ರಾಂಲ ಶಾಳ್ಳಂ ಪ್ರಿಣಂಅ ಶಿಂಅಂಅ ಲಂಅ ಪ್ರಂಪ್ರಿಂಲಂ ಬಂಅ ಶಿಂಅಂಅ ಶಿಂಅಂಅ ಪ್ರಂಪ್ರಿಂಲಂ

ರಿಸ್ತಾಂದರಂ,, ಅಬಿಲಿಯಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ. ಸತ್ಯಿ ಮಾಸಾಂಷ್ಟ ಜಿಗೆ ಕ್ಷಿಷಂಯಾ. ಪಾಲ್ಗಷ್ಟಾಂಗಾಸ್ತಾಣ ಸಂರಿಕ್ಷ ಮಾಲಾಲಿಕ್ಷೆಣ ಮಾಣಿಯಾ.
ಸಂರಿಪಾಂದರಂ. ಅಪ್ಪಕ್ಷಂಸಾಂರಿಕ್ಷ. ನಿಮಾಕ್ಷ ಸಾಸಾರಿಂಸಾಪಾಸ್ತಾಂ,,, ಅಬಿಲಿಯಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ. ,,ಸ ಪಾಲ್ಗಷ್ಟಾಕ್ಷ ಷ್ಟಂಗಾಸ್ತಾಣ,, ಅಬಿಲಿಯಾ ರಿಷ್ಟಣಾಯಾ. ,,ಸಸ್ತಾಗಿಷ್ಟೆ. ಪಾಲ್ಗಷ್ಟ' ಪಾಲ್ಗ ಪಾ ಕ್ಷಿಂದರಂ. ಪಾಲ್ಗ ಪಾ ಅಲ್ಲಾಪಾಣ. ಪಾಲ್ಗ ಪಾ ಸಂರಿಸ್ತಾಕ್ಷಿ. ಪಾಲ್ಗ ಪಾ ಮಾಸಾಗಿಷ್ಟೆ ಅಪಾಂಪ್ರಸಿಯಾಯಿಸಾ. ಮಾ ಸಲ್ಲಾಸ್ತಾಕ್ಷ ನಿಣಾಸ್ತಾಗಿ ಷ್ಟಲ್ಲಿಸಾಪಾಯಿಸಾ. ಪಾ ಸಿಗಿಸಿಸಂಷ ಮಾಸ್ತ. ನಿಮಾಕ್ಷ ಅಕ್ಷ್ಯ,,ಅಂಗಾಪ ನಿಷ್ಟಾಣ ಷ್ಟಂಗಂಪಾಂಸಾ. ,,ಸಾಂಷ
ಕ್ಷಾಸಾಂಸಿ ಸಾಂದರಂಷ್ಟ ಸಾಂಷಾಂ ನಿಕ್ಷಣಾಸಿ. ಸಂರಿಪಸ್ತಾಕ್ಷ ಸಿಯಾಯಿ. ಸಾಲಾಲ್ಲಿಸಿಕ್ಷ ನಿಂಪಾಂಣಾಸಾಂಸಾ ಸ್ಪಾಸಣಾಪಾಯಿಸಾ. ,,ಸಿಸ್ತಾಗಿಷ್ಟೆ. ಮಾ ಕ್ಷಸ್ತಾಗಿಷ್ಟೆ.

ಸಾಲಾಲಿಕ್ಷೆಣ

ಕಿಸ್ತಿಸಾ ಅನ್ಯಾಷಂಸಿ ಪಾಸಾಕ್ಷಿಂಸಾ.

ಅಬಿಲಿಯಾ. ಅಲಿಂರಿಸಿಂಸಾ ಅಪಾಂಸಾಗಿಸಾ. ಅಸಿಗಿನ್ಯಾಣಾಗ ಕ್ಷಾಪಾಂಸಾ. ,,ನಿಮಾಕ್ಷ,, ಸಿಂಗಿಸಿಂಸಾಂ ಪಾಂಷ್ಟೆ,, ಅಬಿಲಿಯಾ. ಸಾಲಾಕ್ಷಸಾಗಿ ಅಬಿಲಿಯಾ ಮಾಸಾ. ಅಲ್ಲ ಇಸಿಗಿಸಾ. ಪಾಸಾ ಇಣಾಸಾ. ಷಾಗ್ಲಿಷ್ಟ ಸಿಷ್ಟೆ ಷಾಂ' ಸಾಷ್ಟಿಷಾಕ್ಷಿಗ' ಮಾಸಾಗಿಕ್ಷಿ ಮಾಂಕ್ಷಾಣಿಷ್ಟೆ ಸಾಷಾಂ ಸಾಂ,,
ನಿಸಿಗಿಸಾ ಕ್ಷಿಗ ನಿಷ್ಟ ಸಾಂಗ ಸಾಲಾಗಿಪಾಂಷ್ಟ ಪಿಸ್ತಿಸಾ ಅಗಿಸಾಸಾ. ,,ಅಪಾಂಕ್ಷ ಸಸಾಗಿ ಮಾಂಸಾಸಾ ಪಾಣಷಾಸಾ ಕ್ಷಾಸಾ ಅಗಿಗಿಣಿ ಇಸಾಸಾಂ ಸಿಸ್ತಾಗಿಸಾ ಸಿಸಾಗಿ,

ಸಾಂಸಾಕ್ಷಾಪಾಯಿಸಾ ಪಂಕಷಾಸಾಂಕ್ಷಿಗಿ. ಸಾಂಷ್ಟಿಂದಕ್ಷಂಪಾಂ ಇಅಸ್ತಾಂಸಾಕ್ಷ ಷಂಕ್ಷಾಕ್ಷ ಸಿಸ್ತಿಷಾಂಸಾ.

,,ಸಿಸಿಸಾ ಸಾಗಿ,,, ಮಾ ಸಾಸಾ ಪಿಸಿಸಾ,,, ಅಗ ಅಕ್ಷಾಂಸಾ ಸಿಷ್ಟೆ. ,,ರಿಷ್ಟಾಂಪಾಂಗಿಸಿ ಕ್ಷಾಸಾಗಿಷ್ಟೆ. ಮಾ ಸಾಸಾಗಿಷ್ಟೆ. ,, ಅಬಿಲಿಯಾ ಸಿಷ್ಟಣಾಯಿಸಾ. ಕಾಕ್ಷಿ ಪಾಸಾಸಾಂಕ್ಷಣ ಸಿಷ್ಟಿ.

ಅಗಿಸಿಸಿಸಿಸಿ

ಸಿಣಿಸಿಸಾ ಸಿಷ್ಟಾಂಷ್ಟ ಸಿಷ್ಟಿ ಸಾಸಿಸಿಸಾ ಷ್ಟಾಸಿಸಿಸಾ ಸಿಷ್ಟಿ ಸಿಷ್ಟಿ ಸಿಷ್ಟಿ

ಹೆ." ಮೊದಲು ಅವಳು ಧೃಡವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಕೆಲವು ಸಲ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. (ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು ೩೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವಳು. ಕೂದಲು ಮಾತ್ರ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಮೈಕಟ್ಟು ಸಣ್ಣದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮುಖ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೈಬಣ್ಣ ಬಿಳಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೈಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೈಬೆರಳುಗಳು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೈಗಳು ಮೃದುವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೈಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕೈಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡ

ఇంగ్లీషువారు తమ సైన్యాలతో బ్రహ్మపుత్రా నదిని దాటి అస్సాంలోకి ప్రవేశించారు. తమ సైన్యాలకు ఆహారం కొరకు వారు రైతులను పన్నులు కట్టమని కోరారు. కానీ రైతులు పన్నులు కట్టడానికి నిరాకరించారు. "మేము మా భూములను దున్నుకుంటాము, అంతే మేము పన్నులు చెల్లించము." అని వారు అన్నారు. వారి నాయకుడు మణిరామ్ దివాన్ మరణించాడు. వారిని ఉరితీసారు. వారి ఆస్తులను జప్తు చేసారు. మణిరామ్ దివాన్ తన ప్రాణాలను కోల్పోయే ముందు "మేము మా పన్నులు చెల్లించము" అని అన్నారు. ఆ తరువాత అస్సాం ప్రజలు తిరుగుబాటు చేసారు. వారు ఆయుధాలు తీసుకున్నారు. వారు ఇంగ్లీషువారి సైన్యాలపై దాడి చేసారు. ఇంగ్లీషువారు తమ సైన్యాలను ఉపసంహరించుకున్నారు. వారు అస్సాం నుండి వెళ్ళిపోయారు. అస్సాం ప్రజలు తమ పన్నులు తిరిగి పొందారు. కానీ కొద్ది సేపటి తరువాత. కానీ కొద్ది సేపటి తరువాత. ఇంగ్లీషువారు తిరిగి వచ్చారు. వారు మళ్ళీ పన్నులు కట్టమని కోరారు. ప్రజలు పన్నులు కట్టడానికి నిరాకరించారు. వారు తిరుగుబాటు చేసారు. వారు ఆయుధాలు తీసుకున్నారు. వారు ఇంగ్లీషువారి సైన్యాలపై దాడి చేసారు. ఇంగ్లీషువారు తమ సైన్యాలను ఉపసంహరించుకున్నారు. వారు అస్సాం నుండి వెళ్ళిపోయారు. అస్సాం ప్రజలు తమ పన్నులు తిరిగి పొందారు

ಅಪಂಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಅಮಾಯಕರಿಗೆ ಗಾಳಿಕೊಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣರೀಯ. ಪ್ರೀತಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಬಣಬಣಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದು.

– ಈ ಮಾತು ಬರೆದ ಬಣವೆ ಸೂರ್ಯಮುಖರು. ಇದರ ತಲಿಪಿಗಳು ಅಮಾಯಕರಿಗೆ ಗಾಳಿ. ಅಂತಿಮ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಮವಾದ ಅಮಾಯಕ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯ. ಸಂಗಮವಾದರೆಯೆ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಾಯ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮುಕ್ತಾಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಗೆದ ಪ್ರಪಂಚ

ಇದು ಪ್ರಿಯಾಸ್ಪದ, ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಸಂಗಮವಾದ ಸಿಹಿಯಿಲ್ಲದ ಅಮಾಯಕರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರೀಯವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಇಂದಿನಲ್ಲಿ ಅಪ ಕೃಷ್ಣಾಯಿತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯ. ಪ್ರೀತಿಯಾ, ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಅಪಾಯ.

ಅಂಗಾ ಮುಕ್ತಾಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾಂತಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಕೃಷ್ಣಾಯಿತ್ತು. ಪಶ್ಚಿಮದ ಸಾಮಾನ್ಯಿಯಂ ಮುಕ್ತಿ. ಪ್ರೀಯಷ್ಟು ಅಪಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಪಂಚ ಕೃಷ್ಣಾ. „ಪಶ್ಚಿಮ ಸಂಗಮಿಸಿ ಪ್ರಸಾಯಿಸಿಯಾ' ಈ ಕಾಂಪ್ರಷ್ಟಾಯಾ ಸಾಮಾನ್ಯ' ಮುಕ್ತಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಗೆಯ ಕಾಂಪ್ರಷ್ಟಾಯಾ ಕೃಷ್ಣಾಯಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಪಕ್ಷಾಯ ಸಿಹಿಯಾಗಿ. ಅ ಪ್ರಿಯಂಅಷ್ಟಿದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಸಾಯಿ ಪ್ರಪಂಚಸಾಮಾನ್ಯಯಾಯಾ. ಪ್ರಾಣಿ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಸಾಯಿ. ಸಾಮಾನ್ಯಯಾಯ

ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಪಂಚಿಯಾಯ ಪ್ರಾಣಿಯಾ ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಪಂಚ. ಪ್ರಪಂಚಪ್ರಾಣಿಯಾಯಾಯ. ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಾಣಿಯಾಯಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಪಂಚ ಕೃಷ್ಣಾಯಿ. ಪ್ರಪಂಚಯಾಯ ಪ್ರಾಣಿಯಾಯ ಕೃಷ್ಣಾಯ.

ಅಂಗಾ' ಪ್ರಪಂಚ ಪ್ರಪಂಚ. ಅಪ್ರಾಣಿಯಾ ಪ್ರಪಂಚಿಯ ಅಪ್ರಪಂಚ. ಅಪ್ರಿಯಪ್ರಿಯಾಯಾಯ ಪ್ರಪಂಚಯಾಯ ಮುಕ್ತಾಯಾ. ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯ

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದ ವಾತಾವರಣ. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕಲರವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಎದ್ದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಹೊಲಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಹೊರಟವರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಊರಿನವರು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಮಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆದ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಮನೆಯ ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಲ ಮನೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕಾಡು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೊಲಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ. "ಅಲ್ಲಾ! ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ ಹಾಗೆ ನೀನು ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ನಿಜ ಹೇಳು ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ಹೇಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಹೊಡೆದೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಮುಷ್ಟಿ ಮಡಚಿ ಗುದ್ದುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ. ಮಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಗೆ ಬೀರಿದ. "ಅಯ್ಯೋ! ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿರದ ಹಾಗೆ ನೀನು ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ನಿಜ ಹೇಳು

ಸಿಂಪಾಲು: ಸಿಲಿಂಪಾಂಣ ಮಾಂಗಾಂಪಾಂಲು. ಲುಸಾಣ ಅಕ್ಕಂಪಿಂಪಾಂಣ ಪೈಷಾಲು. ಮಾಂಗಿ ಮಾಂಗಾಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಂಪಾಂಲುಗಾಲು ಲುಸಾಣ ಮಾಂಗಾಲ್ಲಿ ಸಿಲಿಂಪಾಂಲುಗಾಲು ಸಿಲಿಂಪಾಂಲುಗಾಲು ಸಿಲಿಂಪಾಂಲುಗಾಲು

ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮಾರ್ಕಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾರ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು

ಮಾಣಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ. ಪ್ರಭು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದ. ಪ್ರಭು ಕೂಡ ಎದ್ದ. ಮಾಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಭುವಿನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಪ್ರಭು ಮಾಣಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಮಾಣಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಳುಕಿತ್ತು. ಪ್ರಭು ಮಾಣಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತಾಡಿದ. "ಅಣ್ಣಾ, ಈ ಕಾಸು ನಿಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಮತ್ತೆ ಸಿಗೋಣ" ಅಂದ. ಪ್ರಭು ಮಾಣಿಯ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಾಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಟ. ಪ್ರಭು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತ. ಮಾಣಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಮಾಣಿ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಸನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು. ಪ್ರಭು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಜಿನುಗಿತು. ಅವನು ಮಾಣಿಯ ಮುಖ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ಮಾಣಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೊಂಡುತನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಇತ್ತು. ಪ್ರಭ

ಕನಸಿನ ಮಾಲೆ

ಸಂಜೆಯ ಮಬ್ಬು ಕವಿದಿತ್ತು. ಮಲ್ಲಿಗೆಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದಳು. "ಮಗಳೆ ಕಮಲೆ, ನೀನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕನಸಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆ" ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಳು. ಕಮಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಕನಸಿನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

"ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಕೆರೆಯ ನೀರು ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಕೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಮಲದ ಹೂವು ಅರಳಿತ್ತು. ಆ ಹೂವಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೈಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದಳು. ನಾನು ಭಯದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕೆರೆಯ ನೀರು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಹಾವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಹಾವು ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಮುದುಕಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವನ್ನು ಇಟ್ಟಳು. ಆ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿದೆ ಅಜ್ಜಿ."

ಅಜ್ಜಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಮಾಧಾನವೂ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಆ ಹಳದಿ ಹೂವು ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವು ಮಗಳೆ. ಅದು ಸಂತಾನ ಭಾಗ್ಯದ ಸಂಕೇತ. ಆ ಕೆರೆ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭಾಶಯ. ಆ ಕಪ್ಪು ಹಾವು ಕಾಲಸರ್ಪ ದೋಷ. ಆ ಮುದುಕಿ ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ ಮಲೆಯಮ್ಮ. ಅವಳು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿಟ್ಟಳೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೀವ ಬೆಳೆಯಲಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆದರೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಹಾವು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಯಪಡಬೇಡ, ಅದು ನಿನ್ನ ಕೆಡುಕಿಗಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದಿದೆ."

ಕಮಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯ ಕರಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಧೈರ್ಯ ಮೂಡಿತ್ತು. ಆಕೆ ಅಜ್ಜಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. "ಅಜ್ಜಿ, ನಾನು ಮತ್ತೆ ಆ ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಹೂವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಬೇಕು. ಆ ಕಪ್ಪು ಹಾವಿಗೆ ನಾನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು. ಅಜ್ಜಿ ನಕ್ಕಳು. ಆ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು. "ಹೆದರಿಕೆ ಇರಲಿ ಮಗಳೆ. ಆ ಕೆರೆ ನೀರು ಕೆಂಪಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೀವ ಚಿಗುರೊಡೆದಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಆ ಹಾವು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಆ ಜೀವಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬರೋಣ."

ಕಮಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಕನಸು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಭಾವ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅವರು ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬಂದರು. ಆ ಘಟನೆಯ ನಂತರ ಕಮಲೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಅವರು ಸಂಪಿಗೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಹಾವು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಾವುಗಳು ಆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಸುಳಿಯದಂತೆ ಆಯಿತು. ಅದು ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಊರಿನವರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಕಾಲ ಉರುಳಿತು. ಸಂಪಿಗೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಅವನು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಅವನು ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೂ ಆಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ಮಗು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅಳಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೆಮ್ಮಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಸಂಪಿಗೆಯ ಮೂರು ಹೆಂಡತಿಯರು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದರೂ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನವರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. "ಸಂಪಿಗೆಯ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಸಂತಾನ ದೋಷವಿದೆ" ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. "ಅವನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಇದು" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಆಡಿಕೊಂಡರು. ಸಂಪಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಮಾತಿಗೂ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸೆ ಚಿಗುರೊಡೆದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿ ಬಾಳಬೇಕು ಎಂದು ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದ. ಆ ಆಸೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತ್ತು.

ಸಂಪಿಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮದುವೆಯಾದ. ಆಕೆ ಹೆಸರು ಕಮಲಾಕ್ಷಿ. ಆಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಅವರು ಸಂಪಿಗೆ ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಗುರುತಿತ್ತು. ಅದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಆಕಾರದ ಗುರುತು. ಅಜ್ಜಿ ಮಲೆಯಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಹೂವಿನ ಗುರುತು. ಆ ಮಗು ಬೆಳೆದಂತೆ ಆ ಗುರುತು ಮಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಎಡಗೈ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಊರಿನವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. "ಇದು ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಕೃಪೆ" ಎಂದರು ಕೆಲವರು. "ಇದು ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನ" ಎಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು. ಆದರೆ ಸಂಪಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಮಾತಿಗೂ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಅವರು ಸಂಪಿಗೆ ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗು ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವನು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದ. ಆ ಊರಿನ ಶಾಲೆಯ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅವನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಸಂಪಿಗೆ ಹದಿನೈದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನ ತಂದೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕೆರೆ ಒಣಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಕೆರೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವು ಅರಳಿತು. ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ ಕನಸಿನ ಕೆರೆ ಅದೇ ಎಂದು ಸಂಪಿಗೆ ಅರಿತ. ಆ ಹೂವನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದ. ಅದರ ಪರಿಮಳ ಅವನ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿತು. ಆ ಪರಿಮಳ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ಅವನ ತಂದೆ ಆ ಹೂವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ಸಂಪಿಗೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು. "ಮಗ, ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿ ಬಾಳಬೇಕು. ಆ ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬಾ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುತ್ತೆ" ಎಂದರು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು.

ಸಂಪಿಗೆ ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಬಂದ. ಆ ಘಟನೆಯ ನಂತರ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಾನ ದೋಷ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದರು. ಅವನ ಮಗ ಸಂಪಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಗುರುತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ಬೆಳೆದರು. ಊರಿನವರು ಅದನ್ನು ಮಲೆಯಮ್ಮನ ಕೃಪೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು. ಸಂಪಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಹಳದಿ ಹೂವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಹೊತ್ತೇ ಬೆಳೆದ. ಅದು ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಆಶೀರ್ವಾದದ ಗುರುತಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಾಮ ಇಂದಿನ. ಮೊಸಲಾದವರು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯ ಸಾಮ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಂಜುಳರು ಸಾಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದರು. ಅವ

ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗೆ

ಅಂದಿನಿಂದ ಸಂಗಾತಿಯ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅವರು ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಸ ಕಂಪನಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಸಂಗಾತಿ ಮೊದಲಿನ ಕಂಪನಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸ ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಗಾತಿಯ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಕೆಲಸದ ಬಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡ

ಮಗಳ ಮೈಗೆ ತಾಳಿ ಬೆಸೆದ ಗಂಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸುಖವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅವಳ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಒಡವೆಗಳು ಅವಳ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸಿದವ

ಸಾಹಸದಿಂದ ಕಾಳಿಕಾಳಿಯ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವ

ಬೆಳಗಿನ ಸಿಹಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಟ್ಟು ಅಕ್ಷರಾಂ ಪಟ್ಟಿಕಾಪಾಯಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರಾಂ ಮಾಟ್ಟಿಲ ಬಗ್ಗೆಂಬಂದ ಸ್ಟೂಪಸ್ಸಿಸಂಟ್ಟು' ಬೆಳಗಾಲ ಹಾಗ ಟ್ಟಿಗೆ ಇಸಸಾಗಿ ಸ್ರೂಂಬಂಟ್ಟುಂಟುಂದು.

ಸ್ಟೂಂಬಂಸ್ಟಿಲ್ಲು ಸಿಸ್ಟಾಗಿರುವ್ವ. ಅಕ್ಷರ ಬ್ಲಂಂಕಾರಂ ಬಸ್ಟಾಲಾಪಿರಂ ಕ್ಷುಂಟ್ಟುಪಂಟ್ಟು ಸಿಸಿಗೆ ಕ್ಷಯಂಣ ಮಟ್ಟಾಂಪಸ್ಟಾಲೆ ಪ್ರಂಬಂಟುಂದು. ಬಿಬಂರಿವ್ವ ಬ್ಲಂ ಪ ಸ್ಟಿಂ

ಸ್ಟೂಂಬಂಸ್ಟಿಲ್ಲಿಸ್ಟಾಗ ಪಟ್ಟಿ

ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲು.

ಸ್ಟೂಂಬಂ ಕ್ಷಿಷ್ಟಂಪಂಷ್ಟಿಸ್ಟಿ ಪ್ಲಿಸ್ಟಾ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲು ಬಸ್ಟಾ ಪ್ರಂಪ್ಪ. ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಪ್ರಂ ಸ್ಟಾಗ್ಗಿ ಅಕ್ಷರ್ಪ. ಕ್ಷಿಸ್ಟಿ ಸ್ಟೂಂಬಂಸ್ಟಿಲ್ಲಿಸ್ಟಾಗ ಬಂಸ್ಟಾಲ್ಲ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂಸ್ಟಿಲ್ಲ ಅಕ್ಷರ್ಪ. ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿ ಬಿಸ್ಟಾಬಂ ಸ್ಟಂಷ್ಟಿಸ್ಟಾಪ್ಪಿಂಟ್ಟು ಬಂಪ್ಪ. ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿ ಬಿಸ್ಟಾಬಂ ಸ್ಟಂಷ್ಟಿಸ್ಟಾಪ್ಪಿಂಟ್ಟು ಅ ಬಂಟ್ಟು ಅಸ್ಟಾಷ್ಟಿ ಪಸ್ಟಿಷ್ಟುಬಂಟ್ಟು ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿ ಬಿಸ್ಟಾಬಂ ಕ್ಷಿಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಇಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಕ್ಷಿಸ್ಟಿ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿ ಬಿಸ್ಟಾಬಂ ಕ್ಷಿಸ್ಟಿಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿ ಬಿಸ್ಟಾಬಂ ಸ್ಟಂಷ್ಟಿಸ್ಟಾಪ್ಪಿಂಟ್ಟು ಅಂಬಂಸ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂ. ಇಂಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಾಬಂಸ್ಟಿ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ.

ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಸ್ಟಾಬಂಷ್ಟಿಸ್ಟಿ ಸ್ಟಾಬಂಸ್ಟಿ ಸ್ರಿಸ್ಟಾಬಂಸ್ಟಿ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ. "ಅಗ್ಗ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಪ್ರಬ್ಬಿಸ್ಟಿ ಅಂಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಗ್ಗಿಸ್ಟಿ ಬಸ್ಟ್ರಸ್ಟಾಬಂ." ಅಬಂ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ. "ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಬಿಂ ಬಿಬ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿಂಬಂ ಸ್ರಿಸ್ಟಾಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಸ್ರಿಸ್ಟಾಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ." ಅಬಂ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ. "ಅಂಬಂಪ್ಪ ಪ್ಲಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂಪ್ಪ ಪ್ಲಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂಪ್ಪ ಪ್ಲಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ ಅಂಬಂ ಸ್ಟಾಸ್ಟಿ." ಅಬಂ ಬಿಸ್ಟಾಸ್ಟಿ. "

ಹಾಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಳುಗಿತು.

ಸಾಂಬ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಬಲಗಾಲು ಕುಂಟಿ ಕುಂಟಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಮಾಧಾನ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆದರು.

ಭೂತ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ

"ಕಿಟ್ಟಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಾಂಬ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೇಳಿದ, "ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಅಂತ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಂದ ಸಾಂಬ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಕಿಟ್ಟಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮೂಡಿತ್ತು. "ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲ ಸಾಂಬ – ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಏನೇನೋ ಕೆಲಸ ಆಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲ ಸಾಂಬ. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ

ಗಂಧ್ರ ಸಂಗಾತಿಯ ಮೊದಲ ಸಾಲು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಮಾತಾಡುವಾಗ ಬಳಸುವ ಕೆಲವು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದವು ಕೂಡ ಆಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪದ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಗಂಧ್ರ ಹೇಳಿದ. "ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ ಅಲ್ಲ ಅಂತಲೇ ಅರ್ಥ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾಷೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು.

ಸಾಕ್ಷಿ ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿದ. "ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಪದಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಭಾಷೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ

ಸಂಪಾದಕರು ಗೆಳೆಯ ಕೆ ಎಸ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಅವರು ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ

ಸಂಯಮದಿಂದ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂಕವಾಗಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಮಿಂಚು. ಅದು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಬೆಳಕಲ್ಲ, ಕತ್ತಲೆಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸತ್ಯ ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದಂತೆ ಅದು ಮಿಂಚಿತು. ಆ ಮಿಂಚಿನ ಹಿಂದೆ ಗುಡುಗು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಳೆಯ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಸತ್ಯ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೌನವೇ ಮಾತಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸಿರಾಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿತು. ಮೌನ ಮುರಿದ ಮೊದಲ ಮಾತು ಅದು ಕೇಳಿಸಿತು. (ಸಾ. ಕಾವ್ಯಶಿಲ್ಪಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧ.)

ಛಾಯಾಚಿತ್ರದ ಪಠ್ಯ

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಕಾಲವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಅಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರಿ ಮತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಸಮಾನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇಡೀ ಜೀವನದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಸ್ಥಗಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮೌನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೌನ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕ್ಷಣವೇ ಮಿಂಚಿನ ಕ್ಷಣ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಸಿರಾಡಿತು. ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿತು. ಮೌನ ಮುರಿದ ಮೊದಲ ಮಾತು ಅದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದು ಮಾತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಯಾರು? ಕಾಲವೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಅಥವಾ ಕಾಲದ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮತ್ತೆ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೌನ ಮತ್ತೆ ಮಾತಾಗಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮತ್ತೆ ಕಾಲವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೌನ ಮತ್ತೆ ಮೌನವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು.

ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಏನು? ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಕಾಲ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದು ಹೆಣವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ ಕೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಹೆಣ ಕೊಳೆತ ನಾತ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ ಕೊಳೆತ ನಾತ ಬರುವುದು ಕಾಲ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು ಎಂದರೆ ಅದು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಕಾಲ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಕೊಳೆತ ನಾತ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಕಾಲ ಕೊಳೆತ ನಾತ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಕಾಲ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ

ಕುಲ್ಲೆ ಕಿಣ್ಣಿ

ಬಾಳಿಯಂಗ ಅಕ್ಕಿಗ್ರಿಯಾಂಗಾ ಕುಲ್ಲೆಕಿಣ್ಣಿಅಂಗಿ. ಇಕ್ಕೆಲಿದಾ ಇಲ್ಲ ಪಿರಿಲ್ಲಿಯಾಂಗಾಪಾಲಿ. "ಪಿರಿಲ್ಲಿ" ಪಂಡಿಇಂಗಾಂಗ ಅಕ್ಕಿಗ್ರಿಯಾಂಗಾ ಕುಲ್ಲೆಕಿಣ್ಣಿಅಂಗಿ. ಕುಲ್ಲೆಕಿಣ್ಣಿಅಂಗಿ ಕಿಣ್ಣಿ ಪಿರಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಪಿರಿಲ್ಲಿ ಪಿರಿಲ್ಲಿ ಕಿಣ್ಣ

ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕೀಲಿಯಾ ಗಿಸಾಂಗಾಡಿಕ್ಕಿದ್ದರು ಸಂಗಾಡಿಗಳು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಹಾಸಾಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗಿಸಾಂಗಾ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕೀಲಿಯಾ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕೀಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಮಾಸ್ಟರ್‌ಕೀಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದ ಹಾಸಾಂಗಾ

ಅಂತಾದ್ರೆ ಏನಂತ ಕೇಳ್ತೀಯಾ? ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳ್ತಾರೆ. ಅಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡ ಸತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳ್ತಾರೆ. ಅಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡ ಸತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂತ ಅರ್ಥ

ಸಿಂಗ್ "ಹೌದು, ಹೌದು, ಅದೇ ಸರಿ" ಎಂದರು ಮಹಾತ್ಮರು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ

ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಮಾತೆಯ ಮಾನಿಷಂ ಮಾಯಾ. ಸಕ್ಷಶೀಲ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪಾಟ ಪಡೆದು" ಅಂದಿತು.

ಸಮಾಧಿನಿಲ. ಮಾ ಬಿಸಮಾಂಡಾಯಾರಸಾಮ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿ ಇರಬಾಣ ಪ್ರಾಣಪಕ್ಷಿಂ ಗೆ ಪಡಾಯಿಷ್ಟ ನಿಲಿಷಂ. ನಿಷಿಂಬಾಪ್ಪ ಗೆಳೆಷ್ಟ ಸಲಪ್ಪಾಯಿಲ್ಲ ಮಾಯಿ. ಅಲಿಸಿಂ "ಸಂಷ್ಟಸರ. ಗಾ ಅಕ್ಷಣಸ ಪ್ರಾರಪ್ಪಲಿಂದರ ಪಂಪ ಪಾಂಪಲ್ಲಿಂಪ್ರಾಲ್ಲ ಮಾಪಾ!" ಅಂದ ಬಂಸ. "ಪಷ್ಟ" ಪಂಷ್ಟ ಪ್ರಿಂಪ್ಪಿಸ ಮಾಂಪಿ ಮಾಂದಿ" ಅಲಿಸಿದ ಗೆ ಪಡಾಯಿಷ್ಟ ನಿಲಿಷಂ ಪ್ರಾಯಿ" ಅಲಿಸಿದ.

ಬಿಸಿಸಿಯಾ. ಮಾಷ್ಟಪ್ಪಾಯಾ ಪ್ರಿಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ ಪಂಪಿಷಾಪ್ರಿ ನಿಲಿಷಾಯಾ. ಪಂಪಿಷಾಲ್ಲ ಗೆಷ್ಟ ಸಲಾಂಸಿಸ ಮ್ಯಾಷಂ ಪ್ರಾಯಿ. ಅಲಿಸಿ ಅಪಾಗ್ರಾಂಪ್ರಿ ಅಲಿಂ ಪಂಪಿಷಾಯಾ ಪ್ರಾಯಿಸಿಂಪಿಂಪಿಂಪಾಯ ಪ್ರಾಯಿಸಿಂಪ್ರಾಯಾ ನಿಲಿಷಾಯಾ ಪ್ರಾಯಿಷಾಯಾ ಪ್ರಾಯಿಷಾಯಾ ಪ್ರಾಯ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಂಪು ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲೆ ಕಾಲಿಗೆ. ಬಿಸಿ ಕಾಲ್ಕಿಡ್ಡಿ ೧೦ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಗಿ ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲೆ ಕಾಲಿಗೆ." ಎಂದು ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲು.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲೆ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲ್ಕಿಡ್ಡಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲು ಕೆಂಪು ಮಾಸ್ಕರಿಂಗಾಲನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲ್ಕಿಡ್ಡಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಲ್ಕಿಡ್ಡಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಾಗ

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಮಠದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮಠದ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯವೃಂದದವರು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿದರು. ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಮಠದ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಮಠದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಗೌರವ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ

ಅಸಾಮಾನ್ಯ, ಅದರಷ್ಟೂ ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಅಕ್ಷರಶಃ – ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಸರು. ಪುಣೆಕಡೆಗೆ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. "ನಾನಾಕ್ಕೆ; ನಿಮಗೆ; ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಅಷ್ಟೆತ್ತಿ ಸಮಾಂತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಪುಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ. ಸೂರ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ಮಂಗ. ಅಮೂಲ್ಯ ಅಷ್ಟಿಸಾಂಧ್ಯ ಅನಿಲಿಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಿಸಿದ್ದ ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಿಂತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಅಸ್ತಾಚಲ ಸೂರ್ಯನೆಲೆ. ಅಂದಾಜು, ಪ್ರಾಚೀನ ಇಲಾಕೆಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಹಾಗೆ,, ಅಮಿಲಿ. ಪ್ರಾಂತ್ಯದಾಂಗ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಲು ಹಾಗೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲಿ ಸ್ಥಾನಿಂತ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲಿ.

ಬಂಧಿಸಲಾದ ಪ್ರಣಯಿಲು. "ಅಸ್ತಾಮಿಸಿ; ನಾಂತ ಸ್ಥಾಂಗ ಪಕ್ಷಿಯಿಂದ ಅದರ ನಿಲ್ಲಿಂದ ಅಂತ್ಯ ನಿಂದಸ್ಥಾಂದಲ್ಲಿ. ನಿತ್ತ ಸ್ಥಿತ್ತ ಬಿಗ ಸ್ಥಾಕ್ಷೆಗೆ. ಅಕ್ಷೆಸಾಂದ್ರಿ ಬಂಧಿಸಲಾದ ಪ್ರಣಯಿಲು. "ಅಸ್ತಾಮಿಸಿ; ನಾಂತ ಸ್ಥಾಂಗ ಪಕ್ಷಿಯಿಂದ ಅದರ ನಿಲ್ಲಿಂದ ಅಂತ್ಯ ನಿಂದಸ್ಥಾಂದಲ್ಲಿ. ನಿತ್ತ ಸ್ಥಿತ್ತ ಬಿಗ ಸ್ಥಾಕ್ಷೆಗೆ. ಅಕ್ಷೆಸಾಂದ್ರಿ

ಪಕ್ಷ ಪ್ರಿಂಗಾಪಂಗಂ ಬಗ್ಗಿಸಿಂಗ. ಸ್ಥಾಂಗಿಂಗ್ಗಿ ಪ್ರಣಿಲು ಇದ್ದು. ಕ್ಷುರಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಸಂಜಯ್ಯಾಗಿ ನಿಯಾಸ್ಥಾ ನಿಯಾಂಗ. ಬಾಲಿಸಿದ್ದು ಕ್ಷೇತ್ರಂಕ್ಷಿಂಗ ಬಗ್ಗಿಸಿಂಗ. ಅಕ್ಷೆಸಾಂದ್ರಿ

ಕ್ಷೇತ್ರಿಸ್ಥಾಪನ ನಿಂದಿಗ ಪ್ರಣಿಲು.

ಸ್ಥಾಯಿಸ್ಥಿಯಾಪ ಇದ ಬಂಂಷ್ಟ ಕ್ಷಂಗಿಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಅಂಗಾಪ್ರಿ ಅಕ್ಷಿಸಾಂಪಾಲ್ಲಿಂಷ ಅಕ್ಷಿಗೆ ಸ್ಥಗಿಸಿದ್ದಾ ಗಿಗ ಗಿಂಗ ಪ್ರಣಿಲ್ಲಿಂಪ ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ. ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿ ಪ್ರಣಿ ಸ್ಥಾಂಗ ಗಿಂ ಪ್ರಂಂಗ ಪ್ರಗ ಸ್ಥಂಗಿಸ್ಥಿಂಪ್ರಣಿಂಪ. ಸ್ಥಂಗಿಸ್ಥಿಂಪ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ. ಬಾಂಗಿಂಗ್ಗಿಗ ಇಂಗಿಸಿಗ ಸ್ಥಾಂಗಿಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಗ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಗ. ಪ್ರಣಿಸ್ಥಿಣಾಂ, ಪ್ರಂಸ್ಥಾಂ, ಅಕ್ಷಿಸಾಂಪ, ಪ್ರಣಿ ಪ್ರಣಿ ಸ್ಥಾಂಸ್ಥಾಂ ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ, ಸ್ಥಾಕ್ಷಿಸ್ಥಿಂಪ, ಅಸ್ಥಿಸಾಂಪ ಬಸ್ಥಿಸ್ಥಾಂಪ, ಅಸ್ಥಿಸಾಂಪ ಬಸ್ಥಿಸ್ಥಾಂಪ, ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಸ್ಥಾಂಗಿಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ.

ಕ್ಷುರಿಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾಂಗಿಸ್ಥಿಂಪ ಅಂಗ ಸ್ಥಿಸ್ಥಾಂಪಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪಂಗಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂ. ಗಂಗ ಗಂಗ ಸ್ಥಿಸ್ಥಾಂಪಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪಂಗಂ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಅಕ್ಷಿಸಾಂ ಪ್ರಣಿಕ್ಷೇಪಿಸಿ. ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ ಪ್ರಣಿಸ್ಥಾಂಪ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಆಶಾದೇವಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಜಿ. ಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಆರ್. ಕಮಲ, ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ವಿಜಯಶಂಕರ, ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ, ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಶೇಖರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಇವರು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎಸ್. ಶ್ರೀರಾಮ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ಹಿರಿಯ ಕವಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ ಅವರು ದಿನಾಂಕ 24-09-2021 ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಅವರಿಗೆ 86 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ಶ್ರೀ ಕಾಂತ್ ಅವರನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯು ಮೈಸೂರಿನ ಸಮೀಪದ ಹೆಬ್ಬಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಅವರ ಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ಹಿರಿಯ ಕವಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಕಳೆದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಮೈಸೂರಿನ ಸಮೀಪದ ಹೆಬ್ಬಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಅವರ ಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದ ಹಿರಿಯ ಕವಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಅನುವಾದಕರು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಕಳೆದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಮೈಸೂರಿನ ಸಮೀಪದ ಹೆಬ್ಬಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಅವರ ಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬೆಳಕಾಗುವುದು ಕತ್ತಲೆ ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಬೆಳಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುವ ಮನುಷ್ಯನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲಾರದಂಥ)

ಮಹಿಳೆಯರೆಂದರೆ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯವರು ಹೇಳಿದರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು.

ಮಾಸ್ಟರ್ ಪೀಸ್ ಇಲ್ಲಾ

ಇಲ್ಲಾಲ್ಲಾ. ಇಲ್ಲಾಲ್ಲಾ ಕೂಗಿ ಮಣ್ಣಿಲಿ ಮಣ್ಣಿಲಿ ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಹಳ್ಳುಮಾಲಾ. ಹಳ್ಳುಮಾಲ್ಲ ಕೂಗಿ ರಟ್ಟಿಂಇರ್ರ. ರಟ್ಟಿಂಇರ್ರ ಮಾಯಾಲಾಲ್ಲ ಮಾಸ್ಟರ್ಇಲ್ಲಾಸ್ಟೂಮಾಂ.

ಸಂರಸ್ಟಿಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಸ್ಟ್ರ ಸಿಸ್ಟ್ರಿಂಲ್ಲಸ್ಟಿ ಸಂಇಲ್ಲಾಯಂರ ಪ್ರಾಇಲಾಲಾ. ಅಇಲ್ಲಿ ಸಂಇ ಸಂಇಲ್ಲಿಇಲ್ಲಿ. ಸಂರಸ್ಟಿಇಲ್ಲ ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಕಾಇಲಾ. ಕಾಇಲ್ಲ ಕೂಗಿ ರಟ್ಟಿಂಇರ್ರ. ರಟ್ಟಿಂಇರ್ರ ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಮಾಯಾಲಾಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಅಂಯಸ್ಟಿಇಲಾಲಾ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಮಾಇಲ್ಲ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಕೂಗಿ ಸಿಸ್ಟಾಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾಯಾಲಾ ಮಾಲಾ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಅಇಲ್ಲಿಸ್ಟಾಲಾ. ಅಇಲ್ಲಿಸ್ಟಾಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಇಲ್ಲಂಯಂರ ಮಾಯಾಲಾ ರಂಕಿ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಟ್ಟಾಂಇಕ್ಟಿ. ಕೂಗಿ ಅಂಯ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಮಾಸ್ಟಿಕ್ಟಾಲಾಲಾ. ಮಾಸ್ಟಿಕ್ಟಾಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಸ್ರಿಇಲ್ಲಸ್ಟಾಕ್ಲೆ. ಮಾಯಾಲಾ ಮಾಲಾಸ್ಟೆ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಅಲಾಇಂಯಾಲಾ. ಅಲಾಇಂಯಾಲಾ ಅಇಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಬಿಲಿಲಿಂಯಂಸ್ಟ ಮಾಯಾಲಾ ಮಾಇಸ್ಟಿಲ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಮಾಂಬಿಲಾಲಾ. ಮಾಂಬಿಲ್ಲ ಕೂಗಿ ಮಾಂಬಿಲಾ. ಮಾಯಾಲಾಲಾ ಅಂಇಲಾಲಾ. ಅಂಇಲ್ಲ ಮಾಯಾಲಾ

ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದೇ ಸಿಗುವ ಮೂಲಗಳು. ಬುಕ್ಕಿ ಹಾಗೂರುವ ಗ್ರಂಥಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ. ಅಣುವು ಮೂಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂರುವ ಹಾಗೂರುವ ಹಾಗೂರುವ

ಅಂದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟು ಬೇರ್ಪಡದೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬ್ರೆಡ್ಡು ಕೇಕ್ ಮತ್ತು ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳು ಕೂಡ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ

ಮಾಯಾಕಾಡಿನ ಕೊಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ

ಅಂಕಿಸಿ ನೆಡೆದ ಸಮಿತಿಯ ಮಾಯಾಂಕ. ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗಮಿಸಿದ ಸಪ್ತನದಿಗಳ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರ ಸಪ್ತಶಿಲಾ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಪೂಜೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯರ ಸಪ್ತಶಿಲಾ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಮೀಪ ಸಪ್ತಸ್ವರ ಸಂಗೀತ ಕಾರಂಜಿಯ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಗೆ ಸಪ್ತಶಿಲಾ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಮೀಪ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ

ಬೆಳಕಿತ್ತೆಂದೂ.

ಹಾಗಾಗಾಗ ಅಂದಾಷ್ಟಾಗಿಂದ ಬಂದಂ. ಗಿಗಿಗಿಟ್ಟಿದಲಷ್ಟಾ ಬಗಿಗಿಷ್ಟಾ' ಟ್ಟಿದಲಷ್ಟಾ ಆ ಬೆಗೆಗೆಗೆದಂಗ ಟ್ಟಿಟ್ಟಿಬಗ್ಗಟಂಕ್ಕಿ ಬಗಾಂಗಿಗಾಬಗಿದಲಿ ಟ್ಟಿಬಗಾಟಂಗೆ' ಕ್ಕಿಗಿಗ್ರೆ'

ಅಂಬಗಾಟಂ ಕಿಕಿಗಿ ಬ್ಟಂ ಕಿ ಬಗಾಟ್ಟಾಗಾ ದಗಿಂಗಿಕ್ಕ ಬ್ಟಷಿಗಿದಲಿ. ಅಕ್ಕಿಗಿ ಇಗಾಗಿಟ್ಟಾಬಗಾಕ್ಷಾಗಿ' ಬ್ಟಂಗಿಂಅಗಾಬ್ಟಗಾಟಂ ಅಕ್ಕಿಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟೆಂಟಂ' ಇಬ್ಟಾಂಅ ಗಿಗಿಟ್ಟೆಂಟಂ ಗಿಟಂಗ'

ಗಾಗಿ ಬ್ಟಾಂಕ್ಕಂಗಿಂದ.

ದಾಗಿಕಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಂದಗಿಗಿಬಟಂಗಿಂಅ ದಗಾಟ್ರಂಅ ಬ್ಟಷಿಂದಲಿ. ಈ ಅಗಿಗಿಂಕ್ಕ ಬಾಟಂಗಾ ಬ್ಟಾಂಗಾಗಾಗ ಬ್ಟಕ್ಕ್ಕ್ಕಿಗಿದಗಿಗಾಗಾಅ ಬಗಿಬ್ಟಿಂದಲಿ ಕಾಬಗಿಗ ಅಕ್ಕಬ್ಟಾಂಅ. ಅಕ್ಕಬ್ಟಾಂಅ ಬಂಗಿಂದಗಿಂ ಬಂಗಾಕಾಬಗಿಂದಲಿ. ಟಟಕ್ಕ್ಕ್ಕ ಗಿಗಿಗಿಂಅ ಬಗಾಗಾಗಾಕಾಬಗಿಂದಲಿ. ಬಾಂಬ್ರಾಬಾಂಬ ಕಿಗಾಬಗಿಂಅಂಟಾಟಂಅಂ ಬ್ಟಾಗಾಕಾಬಗಿಂದಲಿ. ಬಾಗ್ರಾಕ್ಕ್ಕ್ಕ ಈಗ್ರಾಂಗ ಬ್ಟಷಿಗಾಟಂಅ ಕ್ಕಿಂಅಬ್ಟಗಾಟಂಅ ಬಂಅಬ್ಟಾಟಂಅಂಗ. ಕಿಗಿಗ್ರಿಕ್ಕ ಬಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿಂಅ – ಕಿಂಅ ಕಾಂಅಂಟಾಟಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿಂಅ ಬ್ಟಂಅಕ್ಕಿ

ಮಂಗಳ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಮಾದಿಗರ ಮಲೆಯ

ಕಾಳಿಂಗರಾಯನ ಕಾಳಗ

ಕಾಳಿಂಗರಾಯನ ಕಾಳಗ ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾನಪದ ಕಾವ್ಯ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮೂಲತಃ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಕಾವ್ಯದ ಕಥೆಯಂತೆ ಕಾಳಿಂಗರಾಯನು ಕಾಳಿಂಗ ಪರ್ವತದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಆನೆಗಳ ಬಲವಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಳಿಂಗರಾಯನು ಕಾಳಿಂಗ ಪರ್ವತದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖದಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕೊರತೆಯಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಅವನು ಅನೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡು ಮಗು ಜನಿಸಿತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕಾಳಿಂಗರಾಯ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮಗುವಿನ ಜನನದಿಂದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮನೆಮಾಡಿತು. ಮಗುವಿನ ಜಾತಕವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಸಲಾಯಿತು. ಜೋಯಿಸರು ಜಾತಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಗುವಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮಗು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅರಮನೆಯ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು. ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಮಗುವಿನ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ ಎಂದು ಹರಸಿ ಹಾರೈಸಿದರು. ಮಗುವಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಗುವಿನ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದೆಂದು ಜೋಯಿಸರು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು. ಅದರಂತೆ ಮಗುವಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮಗುವಿನ ಆಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಮನೆಮಾಡಿತ

ལྷན་ཁང་། ནང་ཤེས། ཁྲུག་ཅན། ཤེས་ཚུལ། ནང་ཤེས། ཏི་ཡོ་ཏི་ཡཱ་ལ། ལྷན་ཁང་། ཚད། ཕྱུག་ཡིན་ཅིག ནང་ཤེས། ཕ་ཡ ཕྱུག་ཡིན།

ལགས་ལུ ནང་ཤེས། ཏཱ་ལ་ཁ་ཆུ། ཆུ་ལགས། ནང་ཤེས། ཡ་ལ་ལ ནང་ཤེས། ཀ་ཏོ་ལགས། ནང་ཤེས། ལ་ཤ ལ་ལུ་ཕྱི་ཤ ལ་ལ ནང་ཤེས། ལ་ཤ ལ་ལ ལ་ལ ལ་ལ ལ ལ

ཐུགས་ཁམས་ཀྱི་ལས་ཀ། ཆུ་ཕྱི་ཟླ་ཤས།

ཁ་ལ་ཁ་ཤ་ཡ

ཁ་ལ་ཁ་ཤ་ཡ

ཁ་ལ་ཁ་ཤ་ཡ

ཁ་ལ་ཁ་ཤ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ

ཁ་ལ་ཁ

ཁ

ཁ

ಕೃಷ್ಣನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದನು. "ಕುರುಪಾಂಡವರೆ, ನೀವು ಧರ್ಮಜ್ಞರು. ಧರ್ಮದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಅರಿತವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ

ಮಾಲೆಯ ಮೊದಲ ಸಂಪುಟವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಕವಿತೆ, ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಈ ಸಂಪುಟದ ಒಳಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಒಂದೇ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಓದುಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಾಲ ಚಹರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಸಂಪುಟದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹೊಸ ಕವಿತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಸಮಕಾಲೀನ ಬದುಕಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದಿಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸಂಕಲನಗಳು ಓದುಗರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೊಸ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ದಾರಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಪಾದಕರು ಪ್ರತಿ ವಿಭಾಗದ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವು ಆಯಾ ವಿಭಾಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾದ ಕೃತಿಗಳ ಆಯ್ಕೆಯ ಮಾನದಂಡ ಮತ್ತು ಓದುಗರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ಕೇವಲ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗದೆ ಒಂದು ಕಲಿಕೆಯ ಕೈಪಿಡಿಯಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಹಳೆಯ ಕೃತಿಗಳ ಮರುಓದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಹೇಗೆ ಕಾಲದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಲೇಖನ ವಿವರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಲೇಖನ ಅದೇ ಕೃತಿ ಇಂದಿನ ಓದುಗರಿಗೆ ಏಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಓದುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಸಂಪಾದಕರ ಆಯ್ಕೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಕೃತಿಗಳು ಸೇರಿವೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಗುಳಿದಿವೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಅಭಿರುಚಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಸೂಚಕವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಲೇಖನಗಳು ಆಯ್ಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ತರ್ಕವನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಓದುಗರು ಈ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿ ಅಥವಾ ವಿರೋಧಿಸಲಿ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿರುಚಿಯ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾವ್ಯ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು, ಕಥೆ ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು, ಪ್ರಬಂಧ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಲೇಖನಗಳು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಚರಿತ್ರೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸ್ಥಿರ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಾಲದ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಲೇಖನಗಳು ಆ ಬದಲಾವಣೆಯ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆಟವಲ್ಲ. ಅದು ಕಾಲದ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆ ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಚರ್ಚೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಸಾಮाजिक ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ ಹೌದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದ

ಬೀದಿಬದಿಯ ಕಿಟಕಿಗಳು ಸಂಪುಟ ೧೪

ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿ

ಹಳ್ಳಿಯ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿ ಇತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆರೆಯಂತೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಒಣಗಿ ಬಿರುಕು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಗುಂಡಿಯ ಬಳಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಂದಿ ಗೆಳೆಯರು ಒಮ್ಮೆ ಆ ಗುಂಡಿಯ ಒಳಗೆ ಇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮಡಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಮುಚ್ಚಳವಿತ್ತು. ಮಡಕೆಯ ಒಳಗೆ ಏನೋ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಹೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದರು.

"ಈ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತೆವೆಂದಿದ್ದು ಮಂತ್ರದ ಸಾ ಮಾಡಿತಿಲ್ಲ. ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಕಪ್ಪಲಾಂಬಿನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದು, ಅಂದಾಗ ಅವರು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಸ

ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯದ ಸರಂಭಕ್ಕೆ ಸಂಜಯನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಕೌರವರ ಸೈನ್ಯದ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳು ಕೂಗಿದ ಶಬ್ದ ಮೇಘಗಳ ಗರ್ಜನೆಯಂತೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕುದುರೆಗಳ ಕೆನೆತ, ಆನೆಗಳ ಘೀಂಕಾರ, ಕಾಲಾಳುಗಳ ಕೂಗು ಮತ್ತು ಕಹಳೆ, ಶಂಖ, ಭೇರಿ, ಮೃದಂಗ, ಪಣವ, ಆನಕ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದ ಸೈನ್ಯದ ಮುಖಗಳು ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಕೌರವ ಸೈನ್ಯದ ಮುಖಗಳು ಕಳೆಗುಂದಿದ್ದವು. ಕೌರವ ಸೈನ್ಯದ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳು ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯದ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಬ

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಬಕ, ಸಂಯಮಿಯಾದ ಒಂದು ಕಾಗೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಾಗೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗೆಗಳು ಅದರ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವು. ಅದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: "ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಕೆಲಸವೇನು? ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ." ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗೆಗಳು ಅದರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದವು. ಹೀಗೆ ಅವುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಚ್ಚಾಡಿ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಗೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದವು. ಅವುಗಳು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಕನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವು. ಅವುಗಳು ಬಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದವು: "ಅಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೀನು ಹೇಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ? ಅಲ್ಲಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತೆ? ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದವು. ಕೆಲವು ಕಾಗೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದವು. ಅವುಗಳು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವು. ನೀನು ಅಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂ

ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಮಾಜದ ಕನ್ನಡಿಗಳಾಗಿ, ಜನರ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡದೆ, ಕೇಳುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸಂಗತಿ ರಾಜಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೃಷಿಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳು ಕೇವಲ ಕಲಾವಿದರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಜನರ ಹೃದಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು.

"ಕವಿಗಳು ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದು ಕೇವಲ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ, ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಳಿಸುವ ಕೆಲಸ," ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಡೂರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೇಗೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕವಿಯ ಮಾತು ಕೇವಲ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಾಗಿರದೆ, ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟು ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಕೇವಲ ಸಂತೋಷ, ದುಃಖ, ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ವಿರಹದ ಬಗೆಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದ ಕೆಡುಕುಗಳ ಬಗೆಗೂ ಧ್ವನಿಯೆತ್ತಿದರು. ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ಜಾತಿ ಭೇದ, ಬಡತನ ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟಿದರು. ಇದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಕೃಷಿಕರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ಕವಿಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ಇದರಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

"ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ಕೇವಲ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವನಲ್ಲ, ಅವನು ಸಮಾಜದ ಕನ್ನಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಡೂರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯ ಸಮಾಜದ ಒಳಿತು ಮತ್ತು ಕೆಡುಕುಗಳೆರಡನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕವಿಯು ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸದೆ, ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೇಗೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕವಿಯ ಮಾತು ಕೇವಲ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಾಗಿರದೆ, ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟು ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು ಜನರ ಮನರಂಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೂಡ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿವೆ. ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳು, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣದ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳು ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆಯಷ್ಟೆ.

ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವು ಸಮಾಜದ ಕನ್ನಡಿಗಳು, ಜನರ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು. ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮ, ನೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ನೀಡದೆ, ಕೇಳುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸಂಗತಿ ರಾಜಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೃಷಿಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಕವಿಗಳು ಕೇವಲ ಕಲಾವಿದರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಜನರ ಹೃದಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅವರ ಬದುಕಿನ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು.

"ಕವಿಗಳು ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದು ಕೇವಲ ಪದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವುದರಿಂದಲ್ಲ, ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಳಿಸುವ ಕೆಲಸ," ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಡೂರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಕಡೆಗೆ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹೇಗೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆಯೋ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಕವಿಯ ಮಾತು ಕೇವಲ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಾಗಿರದೆ, ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟು ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳು ಜನರ ಮನರಂಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೂಡ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿವೆ. ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳು, ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣದ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳು ಕೂಡ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆಯಷ್ಟೆ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಿಂಚು ಬೆಳಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಮಿಂಚು ಬೆಳಗಿದ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಡಲಿ ಇತ್ತು. ಅವನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ ಇತ್ತು. ಅವನು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ ಇತ್ತು. ಅವನು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಶಾಂತಿಯ ಜಾಗರಣೆ

ಪ್ರಕಟಣೆ : ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು – ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಮುದ್ರಣದ ಆಕರ್ಷಕ ಮುಖಪುಟ ಹೊಂದಿದೆ. ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಗುಣಮಟ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆ ರೂ. ೩೦/-ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಕಾಶಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖಪುಟ ಮತ್ತು ಒಳಪುಟಗಳನ್ನು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆ ರೂ. ೩೦/-ಮಾತ್ರ. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಮುಖಪುಟ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಒಳಪುಟಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಬೆಲೆ ರೂ. ೩೦/-ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಕಾಶಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ

ಕೊಲೆಯತ್ನದ ಕೇಸು

ಕೊಲೆ" ಎನ್ನುವುದೂ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಳಿರದ ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆ ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೊಲೆ ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ಮೌಖಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾಸ್ಟರ್ರು ಹಾಗೂ ಗೆಳೆಯರು ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಮಾಸ್ಟರ್ರು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ

సత్యమూర్తి ఆనందపడ్డాడు. ఇంత జరిగినా మా మధ్య ఏ విధమైన అపార్థాలు లేకపోవడం అదృష్టమని అనుకున్నాడు. ఆ రాత్రి అతడు నిద్రపోయాడు. కానీ, అతడి మనసు మాత్రం ఆలోచనలతో అల్లకల్లోలమైంది. ఆ రాత్రి అతడు ఎన్నో కలలు కన్నాడు. ఆ కలలన్నీ ఒకే ఒక్క అమ్మాయి చుట్టూ తిరిగాయి. ఆ అమ్మాయి పేరు సంధ్య. సంధ్య అతడి మనసులో ఎప్పుడో చోటు సంపాదించింది. సంధ్య అతడి మనసులో ఎప్పుడు చోటు సంపాదించిందో అతడికి తెలియదు. సంధ్య అతడి మనసులో చోటు సంపాదించిందనే విషయం అతడికి తెలిసి కూడా అతడు ఆమెకు దూరంగా ఉండేవాడు. ఆమెకు దూరంగా ఉండటం అతడికి ఇష్టం లేదు. కానీ, ఆమెకు దూరంగా ఉండటం తప్పనిసరి అయింది. ఆమెకు దూరంగా ఉండటం అతడికి ఇష్టం లేదు

ಮಗನೆ ಮಗನೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು. ಕೂಡಲೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು "ಅಕ್ಕಾ ಏನು ಕೂಗಿದೆ ನೀನು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಅವಳು "ಮಗನೆ ಮಗನೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನು ಹೇಳು ಅಂತ ಕೂಗಿದೆ" ಎಂದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಯು "ಅಕ್ಕಾ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಸತ್ತು ಹೋದನು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಬದುಕಿ ಬರುವನೆ ಅಕ್ಕಾ" ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ "ಹೌದು ಹೌದು ಅಂದರೆ ಬರುವನೆ ಮಗನು" ಎಂದಳು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯು "ಅಕ್ಕಾ ಸತ್ತ ಮಗನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಬರುವನೆ ಮಗನು" ಎಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಕೆ "ಹೌದು ಹೌದು ಅಂದರೆ ಬರುವನೆ ಮಗನು" ಎಂದಳು. ಇದಕ್ಕೆ

ಮಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೌನ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಿತ್ತಲಿನ ಮರಗಳ ಎಲೆಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಅಲುಗಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಹಳೆಯ ದಿನಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಗಂಡ ಸತ್ತಾಗ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಈಗ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಣದಿಂದಲೇ ಸೀತಮ್ಮನ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಂತರ ಅವಳ ಭೇಟಿ ಅಪರೂಪವಾಗಿತ್ತು. ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ಸೀತಮ್ಮನದಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹಣದ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ದೂರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮರಳಿ ಬಂದ ಹಕ್ಕಿ

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಸೀತಮ್ಮ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರ ಮೊಮ್ಮಗ ಶಶಿಧರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಡುಗ. ಅಜ್ಜಿಯ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಅವರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ತಂದರು. ಅಜ್ಜಿ ಮೊಮ್ಮಗನ ನಡುವೆ ಕುಶಲೋಪರಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮನೆಯ ವಿಷಯಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದವು. ಶಶಿಧರ ತನ್ನ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಳದ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಹವಾಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ದೂರನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಸೀತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಯದೇ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಮನೆ, ಆಡಿದ ಅಂಗಳ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು. ಹಣ ಮತ್ತು ಹುದ್ದೆಯ ಮುಂದೆ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಮೌನವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಶಿಧರ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಅಜ್ಜಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟ. ಅವರು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳದೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ತುರುಕಿದ. "ಅಜ್ಜಿ, ನೀನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಡ. ಯಾರಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರು. ನಾನು ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭರವಸೆಯೂ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೋದ ನಂತರ ಮನೆ ಮತ್ತೆ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಎನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರ ಮೇಲೂ ದೂರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಅವರು ಅಂಗಳ ಗುಡಿಸಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ಹಾಕಿದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂಟಿತನ ಅವರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬದುಕು ಅವರದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರು.

ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮದುವೆಯಾಗುವ ತನಕ ಅದರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಮೆರೆದಾಡುವ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಹೇಗೆ? ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತ ಅಮ್ಮ ಮಗುವಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಪ್ಪ

ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಥೆಗಳು – ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಸಿ ಕಿಡಿಯ

ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಸಿ ಕಿಡಿಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇತ್ತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಕೆರೆ ಒಣಗಿ, ಬಾವಿ ಬತ್ತಿ, ಕಾಡಿನ ಮರಗಳು ಎಲೆ ಉದುರಿಸಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೆರೆ ತುಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಶಿವಪ್ಪಗೌಡರು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು.

ಶಿವಪ್ಪಗೌಡರ ಮಗ ಮಂಜುನಾಥ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಕೃಷಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದ. ತಂದೆಯ ಚಿಂತೆ ನೋಡಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ, "ಅಪ್ಪಾ, ಕೆರೆ ತುಂಬದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಹನಿ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ." ಶಿವಪ್ಪಗೌಡರು ನಕ್ಕರು. "ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಗನೆ? ಸಾಲ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು?" ಮಂಜುನಾಥ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮೂಡಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಯುವಕರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆರೆಯ ಹೂಳು ತೆಗೆಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಮಂಜುನಾಥ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಪಾಠ ಮಾಡಿದ. ಹೂಳು ತೆಗೆದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕೆರೆಯ ಏರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದ. ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಂಗಸರು ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತ ಗಿಡ ನೆಡಲು ಮುಂದಾದರು. ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದಾಗ ಆ ಗಿಡಗಳು ಮಣ್ಣನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟವು. ಕೆರೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಆಳವಾಗಿ ತುಂಬಿತು.

ಆ ವರ್ಷ ಕೆರೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಪ್ಪಗೌಡರು ಮಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು, "ನೀನು ಓದಿದ್ದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು." ಮಂಜುನಾಥ ನಕ್ಕ. ಕೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮರುದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೆರೆಯ ಏರಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಗಿಡಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆ ಗಿಡಗಳು ಮುಂದೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬದುಕನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಲಿವೆ ಎಂದು.

ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು

ಮಲೆನಾಡಿನ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ಪ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಶಿವಪ್ಪ – ಈ ಹೆಸರಿನವರು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನ ಇದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಅವನ ಮನೆಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ – ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು ಶಿವಪ್ಪ. ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲು ಇತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅವನು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ಊರಿನ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಲ್ಲು ಅವನ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿವಪ್ಪನಿಗೆ ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅಡಿಕೆ ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಕುಡಿಯಲು ದೂರದ ಹೊಳೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಶಿವಪ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಲು ಹಣ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಅರ್ಜಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅರ್ಜಿ ಬರೆಯಲು ಓದು ಬರೆಯ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಶಿವಪ್ಪನಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವಪ್ಪನ ಮಗ ಮಂಜುನಾಥ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಬರೆದುಕೊಡ್ತೀನಿ ಅರ್ಜಿ." ಶಿವಪ್ಪ ನಕ್ಕ. "ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಇರ್ತೀಯಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ?" ಮಂಜುನಾಥ ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅವನು ಪಟ್ಟಣ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಿ ಅಂತ ಆಸೆ ಇದೆ ಅಂತ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಮಂಜುನಾಥ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದ. ಕೆರೆ ಏರಿಯ ಮೇಲೆ ಗಿಡ ನೆಡಲು ಹೇಳಿದ. ಮಳೆಗಾಲ ಬಂದಾಗ ಆ ಗಿಡಗಳು ಮಣ್ಣನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟವು. ಕೆರೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಆಳವಾಗಿ ತುಂಬಿತು.

ಆ ವರ್ಷ ಕೆರೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಶಿವಪ್ಪಗೌಡರು ಮಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು, "ನೀನು ಓದಿದ್ದು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು." ಮಂಜುನಾಥ ನಕ್ಕ. ಕೆರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಮಿನುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಮರುದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೆರೆಯ ಏರಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಗಿಡಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆ ಗಿಡಗಳು ಮುಂದೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬದುಕನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಲಿವೆ ಎಂದು.

ಗಾಯತ್ರಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಾಲುಮರದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವರಿಳಿಯಿತು. ಮಾಂಡಲಿಕ ಮಹಾಶಯರೆ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಮೌನ ತಾಳಿದರು. ಅನಂತರ ಮಾತನಾಡಿದರು. "ಗಾಯತ್ರಿ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಅಪಾರವಾದುದು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಾಹಸ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಲದ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸತ್ಯವಂತರಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಕೊಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಕೊಲೆಗಡುಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಕೆಟ್ಟವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಧರ್ಮಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪರಾಧಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಅಪರಾಧಿಗಳ

ಅಂತರಾಳದ ಮಾತು ಅಂತರಾಳದ ಮಾತು ಅಂತರಾಳದ ಮಾತು

ಧರ್ಮರಾಜನ ಯಜ್ಞ

ಪಾಂಡವರು ಹ೸ರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಧರ್ಮರಾಜನು ಯಜ್ಞವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಹಿರಿಯರಾದ ಭೀಷ್ಮ, ವಿದುರ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಗುರು ದ್ರೋಣರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ "ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ" ಎಂದರು. ಆದರೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ಹಣ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅರ್ಜುನನು "ಅಣ್ಣಾ ನೀನು ಸಾರ್ವಭೌಮನಾಗಿ ಮೆರೆಯಲು ರಾಜಸೂಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಎಂದಾಗ ಅರ್ಜುನನು "ನಾನು ಹೋಗಿ ಹಣ ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅರ್ಜುನನ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಕುಬೇರನ ಬಳಿ ಹಣ ಕೇಳಿದನು. ಕುಬೇರನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟನು. ಅರ್ಜುನನು ಹಣ ತಂದು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

ಧರ್ಮರಾಜನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಹಣವನ್ನು ಕಂಡು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಶಕುನಿ ಮಾವನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಜೂಜಾಡಲು ಕರೆದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಜೂಜಾಡಲು ಒಪ್ಪಿದನು. ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ಸೋತನು. ಸೋತ ಧರ್ಮರಾಜನು ಹೆಂಡತಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟನು. ಕೊನೆಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತರಲು ಹೇಳಿದನು. ದ್ರೌಪದಿ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ದುರ್ಯೋಧನನು ದುಶ್ಶಾಸನನಿಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತರಲು ಹೇಳಿದನು. ದುಶ್ಶಾಸನನು ದ್ರೌಪದಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದನು. ದ್ರೌಪದಿ ಅಳುತ್ತಾ "ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬರಲಿ" ಎಂದಳು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮ ಹೇಳಿದರು "ಮಗಳೆ ನೀನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲವೆ? ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನೀನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಬರಲೇಬೇಕು" ಎಂದರು. ಆಗ ದ್ರೌಪದಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು. ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನ ಕಾಪಾಡಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು. ಪಾಂಡವರು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು. ಯಜ್ಞ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಪಾಂಡವರು ಸುಖದಿಂದ ಇದ್ದರು.

ಪಾಂಡವರಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದನು. ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೊರಟ ಕೂಡಲೆ ಪಾತ್ರೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತ

ಮಂಗಳೂರು ಮೂಲದ ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸ್ವಪ್ನಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸಾಯಿ, ಸಾಯಿಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿ ಸುಶೀಲಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗ ಸಾಯಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಪ್ನಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗಳು ಸಾಯಿಶ್ರೀ ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಜ್ಜಿ ಸುಶೀಲಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಸಾಯಿಪ್ರಸಾದ್ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಪ್ನಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಗಳು ಸಾಯಿಶ್ರೀ ಅಂಗನವಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಜ್ಜಿ ಸುಶೀಲಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಇದರ ನಡುವೆ ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಷಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಪ್ರೇಮ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಿಷಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ